

Norra Argentina

2023

*Dagliga besök hos en underjordisk
femdimensionell civilisation i Quebrada de las Conchas,
Cafayate, Argentina.*

En dagboksberättelse.

Ulla Anderen

Nr 1

Det här är vår första dag i Quebrada de las Conchas utanför den lilla staden Cafayate i norra Argentina. Vi har besökt området nästan varje år, och varje gång vi kommer hit, öppnas våra hjärtan och det känns som att komma hem.

Just nu sitter jag framför en av de portaler som jag har använt tidigare för att ta mig in till den civilisation som lever under jord. Det är en portal som är väl skyddad av väktare, och det krävs en hel del rening för att jag skall få komma dit. Jag hoppas jag är bättre förberedd den här gången.

Ljusvarelserna vet förstås att vi kommer och de vet att jag länge längtat efter att få tränga in i den kristallina underjordiska stad som jag vet finns här.

Men den här gången kommer jag också för att träna mig i att släppa det yttre jagets perception, så att jag kan ta steget in i ett högre tillstånd utanför den värld vi lever i till vardags.

Jag är så lycklig över att vara här och jag vet att Gudinnan Antares och Lord Melchizedek kommer att finnas här för mig. Det har de alltid varit.

Medan jag sitter här framför portalen ser jag Antares och Melchizedek komma gående mot mig. Antares ser ut som vilken person som helst, men jag vet att det är en förklädnad för hon är egentligen ett högt stående kosmiskt medvetande. Hon stannar några meter ifrån mig.

Jag frågar:

Är du Antares och du Melchizedek? Jag hade börjat tvivla. Då förändras deras utseende och de blir alltmer transparenta. Jag ber Ärkeängeln Mikael hjälpa mig att urskilja sanningen med sitt svärd och i samma ögonblick försvinner de. Vad vill det visa?

”Det visar att du behöver gå djupare in i dig själv för att nå de tillstånd där vi kan visa oss för dig.”

Det här blev en första läxa. Jag förväntade mig att se den högre dimensionen med mina fysiska ögon fast jag egentligen vet att jag behöver närma mig den med min själs ögon.

För att kunna gå in i en högre dimension behöver man passera dörren till sin själ, och se och verka därifrån. Det är i själen man finner den värld som ligger och väntar på oss utanför vår tredimensionella bubbla. Detta trots att egots olika funktioner fortfarande behöver vara instrument för den värld som öppnar sig i vår själ.

I min kontakt med Antares använder jag sällan ord. Jag vet vad hon vill säga, men för att kunna berätta för andra behöver jag förstås ord.

I den här stunden har jag mitt fokus i det inre rum mitt i bröstet där högre jaget har sin förankring och själen finns. Man kan säga att själen är det högre jagets hjärta och att den bär de koder som beskriver vilka vi är.

Kondorer har börjat cirkla runt mig. Det har hänt många gånger tidigare och ibland har jag en känsla av att det är något de vill förmedla. Ofta cirklar de i par men den kondor jag har över mig idag är ensam. Himlen är alldeles blå utan moln. Det är mäktigt att se kondoren cirkla mot den blå himlen.

Det känns som om Antares finns i mig. Hennes energi är så allmänt omslutande att den inte alltid är helt tydligt. Hon är en högt stående varelse och tycks helt integrerad i skeendena i kosmos.

Melchizedek upplever jag är lättare att identifiera och känna igen.

Jag ber om er hjälp för tiden som vi är här.

”Vi vill att du verkar utifrån din själ och att du betraktar det du har omkring dig med själens ögon. Det är först då vi kan visa dig det vi vill.”

Jag söker kontakt med ljusvarelserna i de berg som finns omkring mig och ber att få tränga in i de enorma salar som jag vet finns. Antares och Melchizedek tar mig under var sin arm och leder mig i min ljuskropp in i ett av de främre rummen i berget.

Jag vet att alla som vill tränga in i berget förväntas komma i en ljuskropp som är ren och transparent. Jag är inte helt säker på att jag består provet.

Men ljusvarelserna verkar glada över att se mig och de tar emot mig med öppna armar. Jag har ju varit här många gånger förut. De bjuder in oss till ett av förrummen där de lägger mig på en kristallbrits.

Mitt intryck är att de öppnar kanaler och flöden. Det är inget jag sett eller upplevt tidigare. Men jag kan se att ljuskroppen expanderar. De fokuserar på nacken en stund. Något är stumt eller fasthållet där. Dessutom arbetar de med min vänstra sida. Den behöver öppnas. Jag ser den energi som flödar mellan vänster och höger sida.

Energifältet påminner mig om en fjärils, med vingar och en kropp i mitten.

Ljuskroppen verkar bli mer balanserad och transparent. Det verkar vara det här som skall ske idag. Alla verkar nöjda.

Allt är så tyst och stilla. Himlen är helt blå, inte den minsta vindpust. Marken är täckt av sand. Det enda är småkryp och torra buskar som växer upp ur sanden. En och annan skorpion kan ibland passera förbi.

Energien är sådan i det här området att det är lätt att känna att vi alla är olika former av en och samma enhet i det här området. Att vi är ett medvetande. Om det medvetandet får oss att känna oss separerade är det vår egen tankes konstruktion. Vi är alla skapade ur samma källa.

Jag har en intensiv kontakt med Moder Jord. Hon står där plötsligt mitt framför mig som ett väsen. Hon representerar ju planeten men hon manifesterar sig som ett tydligt väsen just nu. Det gör det lättare för mig att känna kontakten.

Hjälp mig att uppfatta de vibrationer och frekvenser som ligger utanför min tredimensionella värld så jag kan kontakta det jag har omkring mig på ett mer mångdimensionellt sätt.

Moder Jord säger:

”Vi behöver smälta samman och bli en enhet för att du skall kunna tränga in i planetens högre tillstånd.”

”Ställ dig intill mig och titta på vad som händer på planeten med mina ögon. Då måste också du förundras över vad mänskligheten ägnar sig åt. Hur separerade ni är i förhållande till varandra och allting annat.”

”Låt det här perspektivet integreras i dig så att du inte längre behöver känna dig som en separerad del av mänskligheten. Se på det som händer på planeten med mina ögon. Människans uppgift var ursprungligen att utveckla allt liv på planeten. Se på det som händer ur det perspektivet.”

”Jag vill att vi umgås med varandra under de här veckorna och att du förstår att ni via en ny syn på helheten kan förändra allt. Ni gör det genom att ändra perspektiv och genom att se på världen med mina eller er egen själs ögon.

Moder Jord uttrycker vidare:

”Antares och jag har alltid samarbetat, och gör det även nu. Det är de högre vibrationerna som vi vill att du skall omfatta. Du når dem via din själ.”

Tack, Moder Jord.

Det här är vår andra dag. Gary och jag har gått ut bland bergen och jag sätter mig på min campingstol i ett område med helt fantastiska bergsformationer. Formationer som man knappast ser någon annanstans.

Jag ber att Antares och Melchizedek skall finnas med mig och hjälpa mig att nå så djupt som jag bara kan. Jag vill kunna se på livet omkring mig med min själs ögon. Jag vill att min yttre perception skall krackelera så att mina inre ögon blir de ögon jag tittar med. Jag vet att det är så man kan se det som ligger bortom det vi lärt oss är vår realitet. Det finns en värld bortom. Jag vet.

Vägled mig! Prata med mig. Jag lyssnar.

”Du behöver lösgöra dig från din tredimensionella värld. Det vet du. Din själ behöver använda sig av dina fysiska ögon. Du behöver kunna släppa din yttre perception. Det är viktigt att du släpper varje uns av förväntan och helt går in i dig själv. Jag vet att det inte är någon lätt uppgift men så är det. Du har de medel du behöver.”

”Lägg din fulla uppmärksamhet i din själ. Där hittar du lösningen på allt du undrar över. Själen är ett öppet fönster ut mot universum. Du skall se på världen med ögon som inte är belastade med föreställningar om hur världen ser ut.”

”Jag vet att du vill tränga in i världen under jord men det är möjligt först när du vilar i din själ. Du vet hur du når det inre rummet och hur du öppnar dörren till din själ. Själen är fullständigt klar över vad du tänker och känner. I den lever du i en enkelhet som inte rymmer några tvivel.”

”I din själs liv är du inte längre del av den tredje dimensionen.”

”I den högre världen förekommer till exempel ingen ensamhet. Det är en känsla som är skapad av människan och som förutsätter att du särskiljer dig själv från allt annat. I universum hänger allt ihop och du är omgiven av fränder. Det är i den mänskliga världen som ni ibland upplever problem och konflikter. I själens värld finns bara samhörighet, glädje och välvilja.”

Jag frågar mig, vem är du som talar?

”Den som talar är ditt högre jag. Det är ditt högre jaget som har kontakt med Antares och som interagerar med henne.”

Det är det jaget som möter Moder Jord och som kan betrakta planeten med hennes ögon. Det är det jag som vilar i centrum av mitt medvetande.

Jag börjar med att ta kontakt med Antares. Hon ber mig öppna mina ögon.

”Slut inte ögonen, träna på att förbli i din själ med öppna ögon. Låt dina fysiska ögons illusoriska slöjor dras undan. Släpp ditt minds förväntningar och öppna din perception.”

Antares tydliggör:

”Jag talar till ditt Högre Jag och din själ. Det är där jag blir ett väsen som står dig nära. Annars är jag en expansiv energi i den väv av ljus och kärlek som formar universum. Jag är en tråd i väven. Det är så det fungerar.”

”Du är på jorden av speciella skäl och det är att utifrån ett högre kosmiskt perspektiv berätta för andra vad planeten och Moder Jord behöver.”

”Igår fick du se en bild av vad människor gör emot varandra och planeten. Vi ville ge dig en översiktsbild, så att du förstår vad arbetet handlar om. Jag såg hur berörd du blev. Låt den bilden ligga som bakgrund till det vi skall tala om.”

”Att kunna förnimma det paradisiskt ursprungliga, den natur och de sammanhang som en gång fanns på planeten är den här tidens utmaning. Ni behöver kunna föreställa er hur planeten såg ut innan ni började fylla ert mind med föreställningar och tankar som förvanskade er syn.” ”Lära känna din själ. Den håller blåkopian för den du är bortom det jag som egot utvecklat åt dig.”

Jag är fortfarande på dag två. Jag har pratat med Antares och Moder Jord.

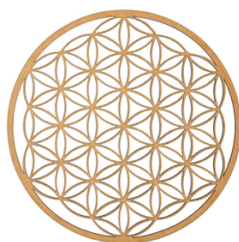
Nu vill jag prata med dig Lord Melchizedek, ber att du skall hjälpa mig att ta ett steg till.

”Du har använt *flower of light* för att återställa balansen i kroppen. Själen använder *flower of light* för att transfigurera din fysiska kropp så att den svarar mot den fysiska kropp som ditt inre jag behöver. Det handlar om en transfiguration som förändrar kroppens heliga geometri. Det behöver ske med de uppstigna mästarnas hjälp och med the *flower of light*.”

”Så lägg *flower of light* över din fysiska kropp och be att dess elektromagnetiska strålar skall transfigurera dina yttre kroppar så att de blir användbara redskap för det inre.”

”Du har hittills inte riktigt tagit din fysiska kropp på allvar. Din kropp behöver både omtanke och omsorg.”

”Fortsätt att arbeta med the *flower of light*. För att en transfiguration skall komma till stånd behöver tankarna neutraliseras. Annars återskapar de den kropp som du haft.”

Moder jord, tack för att du månar om mig. Nu tror jag att jag har stigit innanför dörren till min själ och lyssnar till dig från mitt inre rum.

”Ja, stanna där, för det är förutsättningen för att jag skall kunna nå dig. Du vet att du i det rummet också har kontakt med ditt högre jag, och att det är det högre jaget som jag egentligen talar med.”

”Jag vill att vi fortsätter samtalet om ditt tredje öga. Det är det högre ögat som du skall se på världen med. Det högre ögat sitter inne i ditt huvud och om du känner efter, märker du att det tredje ögat har sitt säte mot baksidan av huvudet. Det är i bakhuvudet som du skall lägga ditt fokus. Då kommer du att märka att ditt inre öga har en annan typ av projektionsskärm än det yttre ögat. Du tror att du ser på världen runt omkring dig, men upplevelsen är en projektion av hjärnas tolkning av yttre signaler och sker på något som skulle kunna liknas vid en skärm. Ditt högre öga har en annan skärm och projicerar bilder från högre tillstånd. Sitt med det här en stund och känn hur det känns att flytta blicken från dina fysiska ögon till baksidan av huvudet.”

”I början är det kanske svårt att få upp bilder, men det är en fråga om träning. Bilderna är en projektion av vad det högre jaget ser.”

Nya bilder börjar tränga fram. Bilder som beskriver ett landskap som har en annan ton och som reflekterar ett större ljus än det jag normalt ser med mina fysiska ögon.

”Det här är förutsättningen för att du skall accepteras av de som lever under jord. De behöver vara säkra på att du kan se deras värld med deras ögon. Så fortsatt att träna.”

”Jag vet att jag igår bad dig att hålla dina ögon öppna, och det var första steget, förstå att du behöver slappna av i dina yttre ögon för att gå in i något högre.”

”På samma sätt som du går in i i dig själv för att kontakta din själ, behöver du gå in i dig själv för att nå ditt inre mystiska öga och projicera de signaler du tar emot på din inre skärm. Det högre ögat förutsätter att du är avspänd. Det är viktigt att du släpper alla tankar. Tanken bryter det universella flödet om den inte är helt synkron med det bilden vill visa.”

”Idag får du träna med slutna öga för det gör skillnaden mellan din inre och din yttre syn tydligare. Men så småningom vill jag att du tränar med öppna ögon så att du aktiverar det högre jagets syn. Sinnena tar emot specifika frekvenser och de tolkas av din hjärnas arkiv. Ditt högre jag ger form åt dina inre bilder. Det är skillnaden. Det är därför det du ser, kan se så olika ut även om du tittar på samma sak.

Träna på att fokusera på en specifik sak och växla mellan att titta på det med de fysiska ögonen och sedan med ditt inre öga. Då kommer du att se skillnaden.

Jag lägger uppmärksamheten bak i huvudet. Samtidigt ber jag mitt högre jag att projicera bilder via mitt magiska tredje öga.

Är det här detsamma som det jag tidigare har beskrivit som min inre syn?

”Inte riktigt. Det du visualiserar och har beskrivit som din inre syn är bilder som tolkas och framkallas av din hjärnas lagrade bilder och erfarenheter. De bilder som jag pratar om, är bilder som formas utifrån ditt högre jags kunskap, och det är annorlunda. Så även om ditt högre jag har använt sig av din hjärnas erfarenheter för sin kommunikation, så är de här bildernas tolkningar hämtade direkt ur kosmisk kunskap. Det är därför du behöver hålla fokus i bakhuvudet. Det är där du får tillgång till ditt högre jags mind. Jag vet att det här kan vara förvirrande. Det högre jaget har tillgång till ett högre mind.”

”Tänk inte för mycket på den fysiska konstruktionen, förbli i din upplevelse och låt den projicera bilder på din inre skärm. Det är den förmågan och aktiviteten du skall träna.”

Det känns skönt att kunna vila i sina inre bilder. Men det kräver en klar och tydlig intention så att uppmärksamheten inte distraheras.

Det här är lite som att släppa sina tankar och låta mindet bli ett vitt fält. Man behöver släppa tankarna för att uppmärksamheten ska kunna vila i det fältet.

När jag låter uppmärksamheten vila bak i huvudet händer också något med mina båda hjärnhalvor. Jag har förstått att den inre skärmen är nära kopplad till hypofysen och då är kopplingen till de båda kroppshalvorna inte långt borta.

”Ja, nu är det för dig att träna. Träna dig i att hålla hjärnans tankar borta och att förlita dig på det högre jagets ögon i din projektion av nya bilder.”

Tack Moder Jord.

Jag ber att få prata med Melchizedek. Jag har en fråga till dig, Melchizedek:

Är det något jag kan göra med *flower of light* för att underlätta den här processen?

”Vi placerar en *flower of light* som täcker hela dig med intentionen att dess elektromagnetiska impulser skall klargöra ditt högre jags ögon.

Idag har vi valt att stanna till vid vad vi kallar "the Canon of the Masters" Det är en liten inbuktning i ett av bergen och en plats fylld av mästare. Varje mästare tycks ha sin lilla grotta in i berget. Man får vara försiktig med sina tolkningar, men det känns så. Vi ser ju normalt allt i omgivningen utifrån vårt dagliga mind och dess tolkningar.

Så fort jag satt mig ner hör jag Moder Jord klart och tydligt säga:

"Den här gången är det mig du skall tjäna, för just nu är jag den som är mest utsatt av alla."

Under tidigare år har jag ofta varit vägledd av Antares och Melchizedek. Men den här gången blir det alltmer tydligt att det är Moder Jord jag skall tjäna. Det är henne jag skall ge röst åt och det är hennes budskap som skall förmedlas. Det fyller mig med tacksamhet och glädje.

Hon har presenterat sig för mig många gånger under årens lopp och även gjort klart för mig att hon tycker jag förbiser henne. Men nu är jag redo. Nu är det dags. Jag vet sedan tidigare att det är planeten och Gudinnan Antares som jag skall tjäna.

Melchizedek har varit en fantastisk hjälp och har jobbat outtröttligt med mig och min fysiska kropp för att jag skall kunna nå djupare in i mig själv.

Jag överlämnar mig till dig, Moder Jord. Jag vill inget hellre. Ta emot mig som din dotter.

"Idag vill jag att du fäster blicken på en speciell plats i berget och att du fokuserar ditt högre synfält där. Du kan gå lite fram och tillbaka, mest för att förstärka skillnaden. Vi vill att du kontaktar det som finns inuti berget och att du interagerar med det du möter där."

"Tänk dig att det finns två versioner av allt du har omkring dig. Du har den tredimensionella versionen och så har du den version som ligger bortom och som håller en högre vibration. Var noga med att slappna av. Dina fysiska ögon behöver var helt avspända. Släpp alla förväntningar!"

Jag börjar med att aktivera den bakre delen av huvudet samtidigt som jag ber att den violetta flamman skall dränka bakhuvudet i sin kraft. Det hjälper mig. Jag är lite otålig och ivrig att se vad som finns i berget, men jag vet att otåligheten hindrar mig. Jag ber bergens mästare hjälpa mig.

När jag öppnar ögonen ser bergen lite annorlunda ut. De har fått mycket skapare kanter och konturer och ändrar sakta form. De blir ett väsen i sig själv. Berget verkar öppna sig och visar en välkomnande gest.

Samtidigt hör jag en röst:

"Välkommen in."

Jag frågar mig, kan jag verkligen ta mig dit i min ljuskropp trots att den fysiska kroppen sitter på en stol längre bort. Men jag vet ju att jag kan. Har gjort det många gånger förut.

”Vi vill att du kommer till oss med öppna ögon. Det kräver att du släpper perspektivet av tid och rum. Att du släpper föreställningen om att berget ligger långt borta och att det tar tid att ta sig dit.”

Om jag släpper det perspektivet har jag inga problem.

Moder Jord står intill mig och ser hur det går.

Jag växlar mellan att hålla ögonen öppna och att sluta dem. Jag förstår att många av bilderna tolkas av mitt vardagliga mind även om det är meningen att de skall fånga upp det som ligger bortom vårt tredimensionella minds sfär.

Hjärtat öppnas. Då välkomnas jag in i berget. Berget är fyllt av ljud. Det mullrar och bullrar. Några av bergets väsen kommer och möter och just nu väljer de att materialisera sig som mänskliga varelser. Det gör de naturligtvis för att hjälpa mig. De visar också att de kan byta skepnad som de vill.

Jag leds in i en stor sal där mästare sitter samlade vid något som kan liknas vid ett bord. De ber att jag skall ta plats i ena änden. Jag försöker slappna av och undrar lite nervöst vad som skall hända.

”Vi är här för att höra din avsikt!”

”Puh, min avsikt, den är att tjäna Moder Jord och att förmedla det hon har att säga. Min avsikt är också att höja min vibration så att jag kan lämna den tredimensionella bubblan bakom mig.”

De lyssnar uppmärksamt. Jag kan inte avgöra hur de reagerar. Men jag känner att det jag sagt är sant för mitt hjärta är alldeles lugnt. Efter en stund säger de

”Vi skall hjälpa dig. Moder Jord har tagit dig under sina vingars beskydd och hon litar på, att du skall tjäna henne väl. Därför är vi också beredda att hjälpa. Det fanns ett skäl till att Moder Jord ville att du skulle se planeten med hennes ögon och det skälet vill vi stödja henne i.”

”Var seriös i den träning som hon ger dig. Då kommer det att gå bra. Då kommer du att kunna vägleda andra. Men du behöver vara hel i dig själv och använda dina sinnen på ett nytt sätt. För att nå helheten behöver du stiga ut ur din gamla värld. Tvivla aldrig på det du gör.”

”Du skall använda ditt egos olika funktioner men vara noga med att ställa dem i det högre jagets tjänst.”

Jag tackar för den här introduktionen och förstår att jag står på tröskeln till något nytt. Något som för mig djupare in i Oneness.

Jag är tillbaka i min kropp på stolen och fortsätter att träna en liten stund.

”Idag skall vi gå igenom det som skall hända härnäst. Du kommer att få gå under jord och möta den stad av kristall som finns där. Men du vet förutsättningarna. Du måste ha ett öppet hjärta och betrakta det du ser med dina nya ögon. Du behöver kunna se det femdimensionella för de människor som lever under jord vibrerar femdimensionellt. De har inte deltagit i uppbyggandet av den tredje dimensionen. De stannade kvar i den värld som präglas av helt andra villkor.”

”Du behöver vara så ren som möjligt för att få komma in och de har förvisso skannat och följt dig genom åren. Nu säger de att tiden är mogen, men du behöver hålla högsta möjliga frekvens annars kommer du inte att kunna kommunicera med dem eller uppfatta det som finns i deras värld. Deras värld är en femdimensionell värld och den välden möter du inte med tredimensionella ögon.”

”Du kommer att få gå in genom porten vid *la Yesera* och jag kommer att finnas med dig liksom Gudinnan Antares.”

”Antares besökte planeten i tidernas begynnelse tillsammans med dig. Det var innan en del av mänskligheten valde att gå under jord medan de flesta av er valde att bygga upp den tredje dimensionen. Du följde med de nyfikna som ville utforska den tredimensionella materiella världen. Men nu är du på väg tillbaka.”

”De människor som lever under jord kommer någon gång upp till ytan, men det sker inte särskilt ofta, bara när inga andra finns omkring. Men de är många gånger medvetna om vad som händer på ytan. Deras högsta önskan är att än en gång kunna förena sig med er. Men den tiden är inte här ännu.”

”Du bestod provet igår när ljusvarelserna i berget testade din avsikt. De kände din avsikt och var därför eniga om att hjälpa dig. Planeten är full av underjordiska civilisationer. De flesta håller en hög vibration och det är anledningen till att människan ovan jord inte har känt till deras existens.”

”Du skall veta att när ni borrar på planeten för att hämta olja och gas eller för att bygga konstruktioner långt under jord så rubbar ni balansen för de civilisationer som lever där. Det ni gör ovan jord har konsekvenser också för de som lever under jord.

Det jag ville visa när du fick titta på planeten med mina ögon var den omedvetenhet och okunnighet som präglar de flesta av er. Innan människans medvetenhet har nått högre frekvenser kan ingen förening mellan er båda ske. Planeten befinner sig i ett kritiskt skede och det behövs inte mycket för att det skall gå fel. Det är mot den bakgrunden som de är beredda att låta dig besöka dem under jord. Hade du inte bestått provet igår hade det inte varit möjligt.”

”Antares har väntat länge på att du skall blir redo för det här. Hon har hela tiden hållit dig om ryggen också när andra börjat misströsta om att du skulle bli mogen att ta dig an din uppgift. Men nu är du här och vi bedömer alla dig som redo.”

Jag känner en fläkt av rädsla, som får mig att vilja fly undan allt eventuellt ansvar men den går lätt att blåsa bort och jag vill kunna vara till hjälp.

I takt med att jag sitter här ock tränar förstår jag att det högre ögat ser bilder som tolkas med hjälp av ett högre universellt medvetande. Samtidigt inser jag att hjärtat behöver vara öppet och inkännande för att kunna ta emot högre tolkningar. Både mind och hjärta behöver arbeta tillsammans för att man skall kunna uppfatta det som finns under jord.

Genom att lägga uppmärksamheten i det bakre syncentret går jag automatiskt in i en högre värld. Det är en viktig upptäckt. Om jag vilar i mitt högre synfält får jag kontakt med den högre dimensionen.

”Nu har du öppnat dig för uppmärksamhetens syfte. Träna under dagen. Kom ihåg, det räcker inte med att känna till det här, du måste kunna vara det också.”

Min intention är att ta del av den civilisation som jag vet finns under jord.

Hjälp mig att helt och fullt gå över till att se med mina högre ögon. Jag vet att det är det som behövs. Det, och ett öppet hjärta.

”Nu får du gå med mig in i de salar som finns under jord i din ljuskropp. Du har mig och Gudinnan Antares med dig.”

Jag slappnar av och försöker släppa all förväntan. Något skiftar och jag tränger plötsligt in i salar eller områden som för mig in under jord.

Vi går på en stig i en värld av kristall. Fortsätt att gå, säger Moder Jord. Ett ögonblick känns det som om jag förlorar min syn, men Moder Jord lugnar mig och försäkrar:

”Den kommer tillbaka bara du slappnar av och inte tänker på vad du ser. Observera och registrera men tänk inte! Viktig lärdom!”

Vi följer stigen och i det här ljuset är Antares väldigt tydlig. Moder Jord ser mer ut som ett väsen utan tydlig kropp. De tar mig längs en dalgång och jag ser att längst ner i dalgången flyter det en flod.

Jag förstår vad de menar med att släppa alla tankar och jämförelser. Jag är inte här för att begripa. Jag är här för att se. Plötsligt öppnar sig ett stort fält. Det verkar leda oss in i en by med små tipi-liknande runda hus. Det är tydligt att vi skall gå mot byn. Plötsligt ser jag en person lösgöra sig från byn och komma mot oss. Det är en stor majestätisk person.

Han säger, ”välkommen till vår värld. Vi har förstått, att du under en lång tid har velat komma och hälsa på oss. Men jag ser också att du har litet för mycket av din yttre personlighet kvar för att helt och hållet kunna smälta in. Få se, vad vi kan göra för att hjälpa dig. Du har ett öppet hjärta och en ren avsikt men du har svårt att släppa ditt mind, det är utmaningen. Jag ber att du kommer med mig, vi skall gå in i en healinggrotta. Där finns personer som kan hjälpa dig.”

Vi når grottan och jag möts av andra personer. Min guide säger:

”Jag ber att du lägger dig på den här britsen av kristall och låter dig behandlas av de som finns här.”

Personerna i grottan har ett mänskligt utseende men är mycket ljusare än vi. Deras kroppar verkar bära mycket av det kristallina.

Jag lägger mig på kristallbädden och låter det ske som sker. Jag märker att kristallina strukturer tränger in i mina kroppar. Ibland känns det som om jag sjunker in i kristallbädden och ligger inuti den. Guidernas händer tränger in i kristallstrukturen. De håller sina händer över huvudet och vid fötterna. Jag låter den kristallina kraften flöda genom mig.

Moder Jord säger:

”Släpp efter! Det här är inget som du behöver förstå eller ens kunna beskriva. Du skall hänga dig och helt och fullt lyssna till ditt hjärta. Vad vill det berätta? Det är hjärtat som du skall lyssna till. Vi har inte något förprogrammerat mind som styr oss. Vi använder tanken till att skapa.”

Jag känner mig naken som om jag själv antagit en mer kristallin form. Jag tackar mina hjälpare.

Jag vill hålla Moder Jord i handen, men då säger min ciceron: Ta min hand i stället.

Det är stärkande att hålla i honom. Det stabiliserar mitt synfält och hjälper mig att fokusera på det som ligger framför mig. Han säger:

”Vi har stora områden som till största delen är kristallina.”

Vi rör oss framåt.

”Du behöver vänja din kropp och din syn vid att vistas i sådana här områden.”

Vi går längs kanten av floden som rinner längst ner i dalsänkan. Det leder oss in i ett område som är grönare och där marken är täckt med jord. Vi passerar några människor som vinkar åt oss. De verkar veta att jag besöker deras värld.

Det är Moder Jord som visar vägen nu. Hon går före. Även här verkar hon ha en avsikt. Vi går djupare in bland bergen och nu får bergen en delvis annan form. De är inte längre kristallina utan ser mer ut som bergen ovan jord. Plötsligt når vi en glänta och där väntar en liten tjärn. Solens strålar lyser in över vattnet.

”Det är en illusion att tro att solens strålar bara når planetens yta. De når även oss här. Vi tar del av solens strålar på samma sätt som ni. Skillnaden är att i de kristallina rummen strålar ljuset både natt och dag. De områdena harmoniserar också med det ljus vi bär inom oss. Det ger oss ett ständigt ljus. Man skulle kunna säga att det kristallina håller ljuset åt oss. Vi sover och vilar när vi behöver, men följer inte samma dygnsrytm som ni.”

”Nu vill vi att du sätter dig på marken i en av våra kristallina salar, och att du där tränar dig i att släppa fram ditt egna ljus, så att du lär dig att lysa upp livet omkring dig på samma sätt som vi. Det ljuset hjälper dig att anpassa dig till de frekvenser som vi har här.”

Jag sätter mig på marken och tar kontakt med mitt hjärta och det ljus som vi alla bär i våra bröst. Alla är fortfarande med mig. De verkar nöjda med det som sker.

”Låt ditt högre ögon vila i det kristallina så att du stillar dina tankar. Fokusera på att ta emot. Sitt bara och vila och ta in de kristallina frekvenserna. Din koncentration börjar svikta.”

”Låt oss gå tillbaka till bädden av kristall.”

Samma hjälpare väntar och jag får återigen lägga mig på bädden. Det får mig att slappna av och sjunka in. Det är en underbar känsla när det kristallina ljuset tränger igenom.

”Nu räcker det för idag. Vi skall inte överbelasta dina kroppar.”

Det känns inte som en överbelastning. Snarare som en befrielse.

”Ja, det är så det kristallina verkar.”

Jag är djupt tacksam för det jag upplever och för all hjälp jag får.

Jag frågar Moder Jord vad hon vill att jag skall berätta. Hon svarar omedelbart, det kommer sen. Nu vill jag att du upplever. En fin påminnelse om vad som är den egentliga uppgiften.

Antares och Moder Jord dyker upp på var sida om mig. Jag startar från samma plats som igår och försöker göra mig så ren och öppen som möjligt. Andas rakt in i hjärtat och fokuserar uppmärksamheten på den punkt i bakhuvudet som stimulerar en högre syn. Jag slappnar av allt jag kan. Allt hänger ju på att jag kan lämna över mina kroppar.

Plötsligt ser jag hur ljuskroppen särskiljer sig från den fysiska och hur den seglar iväg med Antares och Moder Jord på var sida. Jag följer efter och transformeras in i ett annat tillstånd.

Upplevelsen är lite annorlunda idag för jag ser ljuskroppen några meter framför mig. Det som händer sen är att min medvetna aspekt och ljuskroppen smälter samman och då öppnar sig en helt ny värld.

Nu är jag i min ljuskropp. Antares och Moder Jord finns här. Vi går längs samma stig som igår vilken tar oss ned till byn. Min ciceron vinkar till oss, väl medveten om att vi är tillbaka. Han känns mer nära idag så någon utveckling måste ha skett. Han hälsar på oss med ett stort leende och frågar litet försynt om jag är redo för något nytt. Jag översköljs av en djup kärlek och jag börjar dansa runt honom och de andra. Javisst, är jag redo!

Idag känner jag ännu större glädje över att vara här. Igår var jag mer spänd. Vi börjar vandra in bland bergen. Det är tydligen där vi skall hålla till idag.

”Jag ser att din kropp är litet tröttare, men det kanske bara är bra. Det får dig att slappna av och hänge dig.”

Men nu är jag inte trött även om jag var det från början. Han förklarar:

”Så glad som du är nu är vi alltid. Vi går inte och bär på bekymmer. Vi älskar livet och det gör oss glada. Vi har allt vi behöver och mer därtill. Vi skapar det som behövs i stunden och behöver aldrig tänka på att tillverka saker som vi sedan sparar. Vi formar dem med vårt mind och vår kärlek.

Vi lever lyckliga. Nu skall jag ta dig in bland bergen och visa dig hur det ser ut i de områden där vi odlar grödor. För vi odlar också ibland. Vi skulle aldrig slakta något och vi äter inte kött. Djuren får samma föda som vi. De är våra vänner och har samma rätt att vara här som vi.

Vi vill aldrig varandra något ont och skulle aldrig komma på tanken att attackera varandra. Sånt förekommer inte. Våra kroppar får sin främsta näring av det ljus som flödar överallt. Man kan säga att vi lever av gudomligt ljus även om vi ibland också äter av de grödor som vi odlar. Men vi behöver egentligen inte odlad mat.”

Just nu har jag ett stort fält framför mig med planterade växter. Allt man odlar planteras i jorden på samma sätt som hos oss. Skillnaden är bara att allting växer så mycket snabbare.

”Vi har flera skördar om året och vi har inte årstider som ni. De här fälten genererar föda efter behov.”

Våra liv är lika men ändå så annorlunda.

”Nu när du har sett våra fält skall vi ta dig djupare in bland bergen till en ganska stor civilisation.”

Vi kommer till något som påminner om en stor teknisk apparat. Jag har ingen aning om vad den är till för.

”Med det här vill jag visa att vi använder teknisk utrustning. Men vår teknik har lite andra syften och är mer avancerad. Med hjälp av den förstärks våra tankar och vi kan rikta dem vart vi vill på planeten.

Förstår jag rätt att ni använder utrustningen för att kommunicera med andra civilisationer på jorden?

”Ja det kan man säga, men vi kommunicerar också ut mot kosmos.”

”Normalt kommunicerar vi telepatiskt med varann. Men den här utrustningen förstärker vårt budskap och levererar information dit vi vill. Den personliga kommunikationen från individ till individ sker nästan alltid telepatiskt.”

Jag har fortfarande samma lyckokänsla. Det måste vara vibrationen som gör det.

”Låt oss gå vidare och ta oss djupare in bland bergen. Vi hoppas kunna ge dig en överblick idag.”

Ciceronen tar oss in i områden som bitvis är kristallina och bitvis ser ut som de gör ovan jord.

Jag kan även se solljus tränga in. Samma sol som ovan jord. Min ciceron verkar kunna läsa mina tankar för han fortsätter:

”Vi kan lagra solljus vilket betyder att vi har ljus under hela dygnet. Ljuset förvaras i det kristallina omkring oss. Dessutom lyser vi upp med vårt eget inre ljus. Vi använder vårt inre ljus när vi förflyttar oss i tunnlar till andra områden som också är befolkade. Andra civilisationer.”

”Det finns underjordiska civilisationer på många håll på planeten och vi besöker varandra gärna. Däremot är vi väldigt försiktiga med att röra oss ovan jord. Vi vill inte riskera att få med oss lägre frekvenser tillbaka. Därför vill vi hellre vara kvar under jord och leva som vi gör. Vårt liv ligger på ett högre plan.”

Vår ciceron tar oss djupare in till en stor sjö.

”Som du märker har vi gott om vatten. Vi dricker vattnet direkt från källan och använder vatten medvetet för att skölja oss rena inombords. Vi avdunstar nästan inget genom huden. Vårt exkrement är rent och används för grödorna. Allt återanvänds. Vi har ett annat tänkande. Nu har du sett hur vi får vatten och föda. Och att vi får lika mycket näring av ljuset omkring oss som av det vi odlar.”

”Jag antar att du vill vara kvar och ta del av det kristallina ljuset en stund. Det gör gott åt dina kroppar. Sug i dig allt du kan. Jag lämnar er nu, men sitt kvar.”

Jag lägger mig ner på marken och låter det kristallina penetrera mig.

Tack, Antares och Moder Jord för det här. Jag börjar förstå syftet med mina besök. Vi skulle alla behöva bli ljuspelare och forma ett nätverk av ljus över planeten.

Vi har valt en annan plats för vår meditation idag. Vi är tillbaka i los Colorados som är en plats vi är särskilt förtjusta i. Väl här vill jag gärna vandra till den stenformation som vi brukar kalla Antares monolit. Jag har suttit vid den många gånger och varje gång med en koppling till Antares.

Jag ber att få komma under jord igen. Idag sker skiftet mycket mer naturligt. Mitt synfält bara växlar, och jag kan utan svårighet låta synen tränga in under jord. Jag landar på samma stig som tidigare.

Vi går under tystnad medan glädjen väcks till liv i min kropp igen. Det är fascinerande vilka lyckokänslor som väcks i den här energin. Jag nästan dansar fram längs stigen. Det här är mitt sanna hem. Inte vet jag vad det betyder, men jag säger det ändå.

Ta emot mig, låt mig få blanda mig med er. Min ciceron har lovat att jag skulle få besöka byn. Jag säger det rakt ut i luften.

Han vinkar oss till sig. Det är uppenbart att vi skall få gå in i byn. Det fick jag inte förut. Jag fick bara titta på avstånd. Människorna i det här området flyger fram. Eller man går i luften lite ovanför marken.

Blicken blir skarpare och jag kan se husen. De flesta är ganska små och de är byggda som runda kupoler. De är inte bara av kristall utan verkar snarare ha byggts med en blandning av kristall och vanlig jord.

Jag frågar:

Bor ni så här?

”Vi behöver inte mer än så här. Födan hämtar vi ur ljuset, även om vi ibland kompletterar med grödor som vi odlar.”

Jag tittar på min ciceron och ber att han skall visa sig tydligare. Han har en fysisk kropp men också mycket kristallint i sig, för hans kropp är mycket mer transparent än vår. I övrigt ser han ut som vi.

Kan du säga något om det?

”Ja, vi har bott i de här kristallina salarna under milliontals år och då förstår du att våra kroppar inte är lika materialiserade och täta som era. Era fysiska kroppar är mycket mer svärgenomträngliga än våra.

Vi förundras ibland över att ni inte kan rätta till det som eventuellt är ur balans i era egna kroppar. För oss är sådana justeringar naturliga, och kan vi inte göra det själva, finns det alltid någon som kan hjälpa till.”

Kan du hjälpa mig att läka min kropp?

”Inte säkert. Era kroppar är uppbyggda av atomer och det är inget vi är vana vid här. Våra kroppar har en helt annan vibration.

Kom ihåg, det är din uppgift att hålla en hög vibration. Det är förutsättningen för att du skall få vara här. Vi vill inte att obalanser skall få fäste här hos oss.”

”Nu kan du få gå in bland husen. De flesta håller sig inomhus och även om vi alla längtar efter att vi skall komma samman igen, vill man inte utsätta sig för lägre frekvenser. Inte alla är glada över att du är här, även om man känner till

Moder Jords syfte för dig. Vi vet att Moder Jord vill förbereda människan ovan jord på att vi finns.”

”Det är dina jordiska vibrationer som man fortfarande är försiktig inför. Men nu har du sett husen och du har sett att vi bor i grupper och byar precis som ni, men vi sätter inte upp gränser mellan oss och vi rör oss fritt bland byarna och mellan husen. Tanken att vi skulle vilja någon annan något ont existerar inte.”

Det sitter en grupp runt en eld lite längre bort. Min ciceron kommenterar:

”Ja, de som sitter där är nyfikna på dig. Du kan inte påverka deras vibration och därför är de mer tillgängliga. De ser dessutom att du kommer med ett öppet hjärta och en önskan om att lära. Därför är de villiga att släppa in dig.”

Jag förvånas hela tiden över hur lätt min guide kan läsa mina tankar. Här är det inte möjligt att hålla något för sig själv. Även om jag skulle vilja.

Jag går fram till gruppen och man hänvisar mig en plats vid elden. Antares och Moder Jord finns i periferin, men idag är jag litet friare och behöver inte samma hjälpende hand. Nu känner jag bara glädje över att kunna sitta här och vänta på att någon skall börja säga något. De tittar på mig med kärleksfulla ögon. Kanske vill de att jag skall börja prata eller också pratar de redan med varandra utan att jag förstår. Jag tittar på var och en och ser bara kärlek.

Jag misstänker att de är lika nyfikna som jag.

Jag frågar, vad kan jag bidra med. De nickar samfällt.

Ja, förklara varför ni beter er som ni gör på ytan?

Oj, det var en svår fråga, om jag visste det. Vi har fyllt oss med både positiv och negativ kraft. Vi bär på så många negativa känslor att vi inte längre vet hur livet skulle vara utan dem. Vi behöver förändra vårt medvetande, vår syn på oss själva, varandra och livet. Blåsa rent mycket av det vi har byggt upp under lång tid.

Samtidigt som jag säger det här, slås jag av tanken att jag kanske är här för att be om hjälp. De vet naturligtvis vad vi sysslar med på ytan.

”Den hjälp vi kan ge dig nu är att berätta hur vi lever, så att du i din tur kan berätta för andra hur man lever, när man släpper det negativa. Ni behöver bygga nya visioner för hur man kan leva.”

Jag vill inget hellre än att lära mig hur ett alternativt mångdimensionellt liv kan se ut.

Samtidigt som jag säger det, händer det något med mig. Det är precis som om jag fylls med deras vibration, och jag märker hur hjärtat börjar flöda av den kärlek som är så naturlig och självklar här. Den glädje jag kände när jag gick på stigen är en del av den lycka som alla känner. Jag förstår, men kanske ändå inte, men jag märker att lyckan spränger gränser och rensar slöjor från vår syn.

Det är uppenbart att de märker vad som händer, för de säger:

”Du har lärt dig att se med ditt högre öga, så låt resterna av det lägre rensas ut. Du måste kunna hålla en högre syn för att kunna ta del av livet här. Annars ser du det inte.”

Moder Jord och Antares ser glada ut. Min guide och ciceron ser också nöjd ut.

Jag har kontakt med något djupt och jag känner mig annorlunda. Jag är fylld jag med glädje och ur hjärtat flödar en ny och intensiv kärlecks känsla.

Här skulle jag kunna sitta länge. Låt mig sitta kvar i ringen en stund. Jag vet att min fysiska kropp skulle ha gått vidare till Antares monolit.

Antares vill att jag skall besöka monoliten även om jag gärna sitter kvar i cirkeln för evigt, i den frid och det lugn och den harmoni som gäller här. Så skulle vi alla kunna ha det, och jag vet ju att det var så det var tänkt i tidernas begynnelse.

Jag tackar fylld av ödmjukhet. Då hör jag en röst:

”Låt din fysiska kropp flytta på sig och du kan ändå vara kvar här.” De vet förstås något som jag inte vet, men jag misstänker att det är möjligt.

”Gå till monoliten. Där kan du få reda på mera.”

Mycket riktigt. Jag har gått hela vägen fram till Antares monolit i min fysiska kropp. Det är en ganska lång och jobbig sträcka. Men nu sitter jag i alla fall intill monoliten parallellt med att jag återigen kontaktar ljusvarelserna i cirkeln. Hur enkelt kan man inte växla världar, bara man accepterar att det är möjligt.

Vi är färdiga nu säger någon i cirkeln. Jag tackar alla för deras hjälp och välvilja.

Det tar några sekunder innan jag har samlat mig. Antares tar mig vid handen och säger att hon skall visa dig något. Min fysiska kropp får sitta kvar vid monoliten.

”Jag har något som jag vill visa dig och det finns under jord.”

Jag behöver lite hjälp och stöd för att få mitt seende tillbaka. Det gick delvis förlorat under promenaden. Antares tar mig på ryggen och låter min ljuskropp återigen separera sig från den fysiska.

”Vi skall gå under jord och in bland bergen.”

”Vi skall söka oss till underjordiska kamrar. De här bergen är inte kristallina som de andra. De har samma röda sandfärg som de man ser ovan jord. Men även här bor det människor. De lever under olika omständigheter beroende på vad de har för uppgift. En del är mer mångdimensionella än andra.

”De som bor här är de som kommer att förena sig med er först. Deras frekvens är den som liknar er mest.”

Vi vandrar längs en flodbädd inne i berget, precis som man gör ovan jord. Men den här floden har ett mer levande och renare vatten. Vattnets skimmer verkar så orört och helt fritt från mänsklig påverkan.

Jag är alltså här för att möta de som aspirerar på att komma upp till ytan först. Och jag möts mycket riktigt av en grupp som säger till mig:

”Vi är förlöparna, det är därför vill vi visa oss för dig. Vi vill visa vad som kommer att hända när vi kommer upp till ytan. Vi kommer plötsligt att finnas ibland er och ni kommer att kunna se oss. Vi kommer att ha samma kroppar som ni och ni kommer egentligen inte att kunna skilja oss åt. Vi kommer att smälta in naturligt. Det beror delvis på att er perception har förändrats när det så småningom blir aktuellt.”

”Vi kommer att göra korta besök i början. Men vi vill gärna att ert mänskliga mind skall känna till, att människor som i framtiden kommer att beblanda sig med er, har levt avskilda under jorden.”

”Våra kroppar är litet tyngre än andras, och många av de som du mötte de första dagarna har en högre vibration än vi. Men det spelar ingen roll, vi umgås obehindrat med varandra. Allt är öppet och ingen är separerad eller lämnad åt sig själv.

För oss är det svårt att förstå hur ni kan vara negativa mot varandra och se er som separerade ifrån varandra. Vi vet att vi hör ihop och att vi har ett gemensamt ursprung. Ni har en del att lära, innan vi kan smälta ihop till en enhetlig ras.”

”Men låt oss börja med att lära känna varandra. Vi välkomnar dig och gläds åt kontakten, men vi är noga med att inte låta vårt mind fyllas av era föreställningar och tankar. Vi registrerar ibland vad som händer ovan jord och det räcker för oss.”

”Ta in det vi berättar men sök inga förklaringar och gör inga jämförelser. Det aktiverar ditt mind.”

Jag tackar alla som har varit villiga att ta emot mig. Jag är så lycklig över att få vara här.

Jag ser hur de går därifrån. Själv sätter jag mig ner på marken tillsammans med Antares och jag ber henne berätta om vår gemensamma historia.

”Vi besökte planeten tillsammans i tidernas begynnelse. Du blev kvar på jorden medan jag gav mig av. Du har sedan dess haft svårt att acceptera dina inkarnationer på Jorden för du har varit medveten om, och även skuldbelagd för att du inte följde med de andra under jord när stora delar av den mänskliga rasen började bygga upp en tredimensionell materiell värld. Du var medveten om faran att fastna i det materiella, men du var lite övermodig, och gjorde det ändå. Nu har du haft en lång väg tillbaka. Så gläd dig åt att kunna knyta kontakt med de grupper som du egentligen känner att du tillhör. Mötet idag fick dig att känna att du är en av dem.”

”Moder Jord har länge sökt din hjälp med att bygga broar och öppna dörrar mellan olika civilisationer och dimensioner. För planetens medvetande behöver också bli den enhet som det var tänkt att den skulle vara. Planetens medvetande skall inte vara splittrat, med en del av mänskligheten ovan jord och en del under jord. Därför är det viktigt att nu börja bygga broar emellan. Det var inte heller tänkt att ni skulle utveckla ett medvetande med en medveten och en undermedveten del heller.”

”Med din bakgrund kan du hjälpa till.”

Det här är vår tionde dag bland bergen. Sitter på en ny plats med många mäktiga formationer i bergen.

Jag var på väg att be Antares om hjälp att fullfölja min uppgift, men hejdade mig plötsligt. Det här är inte en uppgift som har lagts på mig. Den handlar om att vara den jag innerst inne är. Jag har alltid varit en person som vandrat mellan världar och när jag tänker tillbaka förundras jag över hur ”civiliserad” jag har blivit. I de här områdena känns det lättare att vara sig själv.

Vilket vackert landskap! När jag tittar bort mot horisonten ser jag 7000 meter höga glaciärer.

Ljuskroppen lösgör sig från den fysiska och ger sig iväg under Moder Jords överinseende. Den tränger in i de kristallina fälten. Jag skall djupt ner i en dalgång med vatten som forsar fram.

Allt är väldigt kristallint omkring oss nu, även om fläckar av röd jord tränger fram på sina ställen. Vi går längs flodbädden. Allt är ljust och solens strålar glittrar på vattnet. De tar mig ännu djupare in bland bergen och där pågår en fest.

Det är en grupp människor som dansar. De vet säkert att vi är på väg, men de verkar inte bry sig.

Plötsligt dimper min ciceron ner intill mig och säger:

”Sätt dig ner. Jag tror inte att du får vara med i dansen. Du måste möta dem med respekt. Men jag kan berätta att det är en skördefest som pågår, man tackar för grödan och släpper glädjen fri. Du kan se att de är fyllda av tacksamhet över det som har skapats. Deras glädje är odelad utan några som helst villkor. Tänk när ni kan visa och uttrycka en sådan tacksamhet för allt som Moder Jord ger er. Vår kärlek är alltid odelat. Det är en kärlek som aldrig skapar några sår. Tänk när era hjärtan inte längre är fyllda av smärta.”

”Förstå vad de här människornas försiktighet handlar om. De vill att du skall komma med ett hjärta som är helt rent. De vill inte att frekvenser av smärta skall få fäste i deras kroppar, så att de sedan får lov att leva med den vibrationen.”

Jag förstår.

Vi går sakta ner från vår plats intill berget, och ju mer jag närmar mig, desto tydligare ser jag deras glädje över det de just har skördat. Hur är det möjligt?

”Tänk inte mer på det”, säger min ciceron för då går du in i ditt mind. Håll dig ren och gläds med dem.

”Ja, det här är verkligen en lärdom.”

Plötsligt tycks de känna sig tryggare för en av dem kommer fram till mig och tar mig vid handen och för mig in i dansen. Jag ser mig själv dansa och göra som de i min ljuskropp. Jag följer dem naturligt i dansen och deras glädje smittar av sig på mig. Deras glädje blir en del av min, och jag kan känna samma odelade tacksamhet över skörden som de.

Jag sugs med i lyckan över livet. Det är så här livet skall vara. Glädjefyllt!

Min ciceron vinkar mig till sig för att ta mig djupare in bland bergen. Det kristallina lyser fortfarande upp allting runt oss även om solstrålar också tränger in lite här och där. Det kristallina får solens strålar att lysa starkt gula.

Jag följer efter mitt sällskap. Kroppen är lätt och jag är lycklig.

Landskapet växlar och i nästa ögonblick är vi tillbaka djupt inne bland de röda bergen samtidigt som passagen mellan bergskammarna blir allt trängre. Det är uppenbart att man vill ta mig till en speciell plats.

Jag frågar vart vi är på väg och de svarar, vänta får du se. Återigen en påminnelse om att släppa kontrollen och låta bli att försöka styra. Jag är här för att lära och följa. Plötsligt öppnar sig en krater och en sjö med ett särskilt starkt ljus. Det verkar som om ljuset kommer in från kosmos och att sjön är direkt exponerad ut mot himlen. Jag försöker att bara registrera. Utan att tänka.

Återigen, som om de läser mina tankar säger de:

”Det är riktigt att sjön tar emot och lagrar kosmisk ljus, och som du ser är den full av fiskar. Det är fiskar som vi skulle kunna äta, men det händer väldigt sällan. Det är inget vi vill eller behöver. Kanske om vi vill fira något väldigt speciellt, och då ber vi alltid fiskarna om lov först.”

Hela sjön badar i ljus.

Jag frågar om jag får gå fram till vattnet och känna på det? Det är väldigt salt. En fisk kommer fram och nosar på mig. Även här är allt tillit och kärlek. Jag förundras om och om igen.

”Nu vill jag att vi går tillbaka till de rent kristallina salarna. För jag vill att du fyller dig med kristallint ljus.”

Så vi förflyttar oss och den här gången flyger vi. Jag känner mig som en fjäril eller fågel och flyger längs med passagerna i bergen. Vi kommer ut i stora kristallina salar igen. Allt går så snabbt.

Ljuset är starkare här. Vibrationen är ännu högre. Man säger till mig:

”Lägg dig ner och låt ljuset penetrera dina kroppar. Vi vill att du tränger djupare in i dig själv, så att du kan möta den som lever här på en djupare nivå. Det kräver att du är absolut ren och klar.”

Så jag lägger mig ner och låter mig sjunka in i det kristallina. Jag behöver släppa taget. Det kristallina ljuset skär igenom allt och gör allting transparent. Det är förstås grunden för den kärlek och tillit som är så tydlig överallt. Allt är ett och helt utan undermedvetna strömmar. Vilken befrielse att leva med ett mind utan negativa tankar där inget är dolt. Människorna här har inte en massa uppfattningar om varandra. De lever från hjärtat och är klara och tydliga, i sig själva.

Tack för att du ger mig allt det här. Vi bär alla det här tillståndet djupt inom oss. Det är bara täckt med en massa dumt prat.

Jag återvänder till de kristallina områdena. Den här gången ensam. Jag ser mig själv gå längs vägar som jag inte visste fanns. Då hör jag en röst säga:

”Använd din intention.”

Jag förstår. Jag måste låta min intention och uppmärksamhet förankras i de kristallina salar som jag vill tränga in i.

Moder Jord och Antares har slutit upp. Vi sitter tillsammans och ser min ciceron komma gående. Jag ser mig själv som en boll av ljus även om jag har mänskliga konturer. Min ciceron sätter sig intill mig och frågar:

”Varför är du rädd för djur. Jag har märkt att du kan öppna dig för människor och låta dem bjuda in dig, men varför är du rädd för djuren?”

Jag har förstås ingen förklaring och det är naturligtvis inte det han vill ha. Han ställer bara frågan.

”Här har vi alla slags djur, men de uppvisar samma kärlek och tillit som allt annat. Du kommer att få möta krokodiler, pumor och du kommer att få prata med ormar, skorpioner och andra djur som du tror kan skada dig.”

Han låter allvarlig, som om han tycker att min rädsla är något som talar emot min närvaro.

”Vi måste se till att du kommer över rädslan annars kan du inte vara här. Du vet att vi inte vill plantera rädsla in i vår civilisation. Du måste komma med total tillit.”

Han låter mig gå till den kristallina bädd man använder för att påverka frekvenser. Där får jag lägga mig på mage och sjunka in i bädden av kristall. Samma bädd som tidigare.

Medan jag ligger i det kristallina ber han mig framkalla bilden av en puma som jag kelar med som om det vore en katt. Han vill att jag tittar in i pumans ögon och ser att hans ögon är fyllda av ovillkorlig kärlek.

”Se att puman inte vill dig något ont. Att han i sin tillvaro har allt det han behöver och att han inte behöver attackera för att skaffa sig det han vill ha. Det är något som bara förekommer hos er.”

Så jag smeker puman och han blir allt mer levande för mig. Han slickar mig i ansiktet. Jag tittar på hans tassar och beundrar dem. Han slickar min hals och nacke. Jag vill verkligen möta honom med ett öppet hjärta. Han öppnar sin mun och visar sina tänder.

Jag hör min ciceron säga:

”Du kan ta på dem.” Jag tar på hans taggar.

Det är uppenbart att jag behöver spräcka illusioner. Jag tycker att han är otroligt fin med sin svarta päls. Han berättar för mig:

”Jag har bröder på ytan, som jag hälsar på ibland. De lever under andra villkor än vad jag gör här. De förundras till exempel över min tillit, och jag försöker lära dem att inte vara rädda och att inte se livet som en kamp om revir och föda. Men jag lyckas sällan, för det är vad som gäller hos dem. De plockar upp det som ligger i atmosfären och litar inte på mig.”

Sedan trappar min ciceron upp rädslonivån och ber att jag skall framkalla bilder av krokodiler. De kommer med öppna käftar. Jag säger till dem:

”Jag har lärt mig att ni är farliga, så jag har illusioner att spräcka även när det gäller er.”

De låter mig sitta och rida på dem som om de vore min ponny eller häst. Jag försöker titta in i krokodilens ögon. Där ser jag förundran och en fråga:

”Vad gör du här?”

”Du hör inte hit och jag känner din fruktan.”

Jag försöker klappa hans skrovliga yta och medger att jag är rädd. Jag inser att jag behöver höja min vibration.

Min ciceron säger:

”Det är bra att ni kan prata med varandra. Krokodilen förstår din vibration, så visa honom din tacksamhet och kärlek. Det är så du kan nå honom och även att få honom att hjälpa dig.”

Jag märker att ljuset i mig stärks. ”Jag tror inte att jag kommer att vara rädd för dig längre. Jag lovar.”

Och så det svåraste av allt. Det här bli inte lätt.

”Så skall du inte säga för då blir det inte lätt.”

Nej. Jag vet att jag skall möta honom med kärlek även om han likt en kobra reser sig upp beredd att hugga.

Hej kobran, vad kan jag göra för dig?

Han svarar tydligt:

”Älska mig för den jag är. Jag vill bli bemött som alla andra.”

Ja, jag inser att inte heller du vill mig något ont.

Varför har vi gjort ormar och många andra djur så farliga? Fler ormar kommer slingrande, och de säger alla till mig:

”Vi har inget gift ens här. Vi har allt vi behöver. Vi lever i harmoni med allting annat och vi har samma rätt att finnas här som ni. Ingen här skulle komma på tanken att jaga eller döda. Något sånt existerar inte. Du kan lyfta upp oss.”

Puh, det här spräcker verkligen alla gränser. Att ta upp ormen och låta honom vända sitt ansikte mot mig.

”Du kan vara lugn. Som jag sade, vi har inte ens gift i våra kroppar. Vi lever av samma ljus och grödor som alla andra. Förstå, vilken skillnad, när man inte jagar varandra eller behöver döda för föda.”

Jag förstår och tackar alla djuren för det de hjälpt mig med. Jag låter ormarna kräla på mig medan de andra djuren rör sig runt mig. Vilken skillnad jämfört med vårt liv på ytan. Jag tackar min ciceron som utmanar mig med det här.

Jag vet att du vill att jag skall vandra på jorden som representant för det som är möjligt här.

Jag har fått lära mig hur viktigt det är att komma med ett öppet hjärta för att kunna tränga bakom den dimension vi lever i. Den kopplingen är tydlig, men det räcker inte, man behöver tömma sig på tankar också.

För att kunna expandera behöver vi börja med vårt hjärta, låta det renas och rensas. Utan ett vidsynt hjärta ser vi inte mer än det vi alltid sett. Ett öppet hjärta är grunden för all andlig utveckling vilket inbegriper vår själ.

Igår sade min ciceron att jag skulle få närma mig människorna under jorden. Jag skall göra mitt bästa.

Jag lägger uppmärksamheten i bakhuvudet och öppnar hjärtat, sedan stillar jag mina tankar och mitt mind och ber att få tillträde till den dimension som vilar under jord.

Synfältet öppnas och tillsammans med Moder Jord och Antares ser jag mig återigen gå längs den kristallina bergskammen och stigen ner mot dalgången och byn. Det var där som vår ciceron mötte oss första gången.

Jag känner viss tvekan och vet inte om motståndet ligger hos mig eller hos de människor som bor här.

Min ciceron läser återigen mina tankar och svarar:

”Du vet att vi inte kan släppa in dig överallt. Det beror på att du bär på vibrationer som inte hör hemma här. Därför ber vi dig att lägga dig på kristallbädden som vi har förberett åt dig igen.”

Vi flyger dit. Det är så man gör här. Man går på marken, men man kan lika gärna flyga i luften.

Vi når huset med den kristallina ljusbädden. Jag får lägga mig på magen. Moder Jord och Antares är med mig.

De ber mig att sjunka in i det kristallina. Bara huvudet får vara kvar utanför. Varför inte huvudet, frågar jag.

”Nej, vi vill vara litet försiktiga med ditt nervsystem och din hjärna och inte lägga för stor press på den. Vi ser att din kropp påverkas och sakta börjar skifta.”

Ändå kommer de och håller sina händer runt mitt huvud medan resten av kroppen helt sjunker in i den kristallina bädden. De håller pannan och bakhuvudet.

”Det här hjälper dig.”

Jag kan inte annat än tacka för den hjälp jag får. Jag överlämnar mig så mycket jag kan. Det handlar verkligen om att släppa min yttre person och all programmering. Jag behöver bli så lik dem som möjligt, innerst inne vet jag att jag tillhör dem. Mitt misstag var att jag valde att leva bland de andra på ytan i stället för att vara kvar hos de som valde att gå under jord. Men jag är djupt tacksam att jag efter alla liv ovan jord får kontakt igen.

Medan jag ligger på kristallbädden inser jag att en särskilt viktig del av det personliga arbetet handlar om att helt och fullt acceptera sig själv och att förlåta sig för de gånger man svikit sig själv. För mig handlar det just nu om att acceptera att jag valde att leva ett liv ovan jord. Nu kan jag i stället bidra genom att verka som en

bro mellan livet här och vårt tredimensionella liv ovan jord. Kanske kommer det något gott ut av det.

Efter det verkar det som om de vill låta mig stiga upp från bädden.

”Nu tror vi du är redo att möta fler.”

Det blir ett möte på ett högre plan. Jag inser det.

Vi går in bland husen. Mina steg är kanske litet försiktiga, men jag känner ingen rädsla. I stället fylls jag av glädje och nyfikenhet.

Jag tror min kropp har antagit lite kristallina former och jag kan se ljuset i den. Kroppen har blivit aningen mer transparent.

”Här bor den familj som du skall få möta. De har två barn, en pojke och en flicka, och de tar gärna emot dig.”

Dörren står på vid gavel och man vinkar in mig. Där inne är det lika ljust som ute. Jag möter en kvinna med mörkt hår och en kropp som lyser och vibrerar. Jag hälsar och tackar för att jag fått komma.

Hon börjar berätta:

”Vi har bott här väldigt länge vilket gör att vi har en självklar plats och position i området.”

”Som du ser rinner det en bäck här nedanför och det är där vi hämtar vårt vatten. Vi dricker så mycket som kroppen behöver för att smörjas. Det är vattnets uppgift.”

Jag ber att få se hennes ögon. Det jag ser är oändligheten själv.

Jag säger högt:

Dina ögon är som oändligheten själv.

”Ja, som jag nämnde, vi har bott här väldigt länge. Tid existerar inte hos oss. Barnen betraktas vuxna när de själva vill. De bestämmer och skapar själva sin ålder. Och så länge de vill bo med oss är de välkomna. När de vill flytta gör de sig stora nog.”

”Vi vet att det här spränger gränser i ditt mind och går utanför de ramar som din hjärna kan förstå. Vår tillvaro och vibration ligger bortom din hjärnas gränser, vilket kan göra det svårt att ta in allt. Det är därför ditt högre seende är så viktigt.”

Nu vet jag vad som menas med att spräcka sina gränser och att se på tillvaron med högre jagets ögon.

Tack för att ni tar emot mig. Ni ser mina svårigheter och jag förstår er försiktighet.

Låt mig få sitta intill er och vara en del av er.

De sätter sig som i en halvmåne framför mig och låter mig vara en del av deras cirkel och deras hem.

Jag frågar om jag får hålla deras händer och både mamman och pappan tar mina händer i sina. Jag andas in av deras vibration och ber att den skall spränga gränser.

Kraften i rummet tränger in i mig och de nickar i samförstånd till varandra. Min perception förändras och jag förvandlas till en boll av ljus.

”Det är den frekvensen du skall vara i när du är här. Tillåt dig att vibrera i ton med det ljus du egentligen är.”

Vi håller fortfarande varandra i händerna.

”Följ med i transformationen. Vi är här för att hjälpa dig.”

Min ciceron står utanför och registrerar vad som händer. Det är han som är ansvarig för min vistelse här.

”Moder Jord vill att du skall leva i den högre dimensionen både här och ovan jord. Hon vill att du skall bygga broar och öppna dörrar mellan oss och de som lever ovan mark. Människorna ovan jord behöver vänja sig vid tanken på att vi finns och att vi ser fram emot den dag då vi alla kan komma samman igen. Bli den enhetliga ras som vi var från första början.”

Den första dagen som jag fick komma hit var min känsla odelad glädje och kärlek. Men jag känner att jag nu har aktiverat gränser inom mig som hindrar mig från att helt och fullt ta emot.

”Ja, när du tränger djupare in i ditt ljus och i din själ kan du stöta på gränser som du kanske inte har känt förut. Ditt inre ljus väcker de lager av din yttre person som under lång tid har täckt ditt inre ljus. Inget av det var meningen från början. Lagren är kollektiva fenomen och föreställningar som ni lagt in i er bubbla.”

”Din ciceron vill ta dig djupare in och det kräver mer av dig.”

Min ciceron kommer och säger att jag nu får lägga mig på bänken.

Jag tackar familjen och försöker ge tillbaka av den kärlek som de visat mig.

Jag tar mig till kristallbädden med en tydlig intention att spränga gränser. Jag förstår min cicerons avsikt. De första dagarna gav han mig en överblick över livet under jord. Nu vill han att jag skall gå djupare och bli en del av det liv man lever här. Det kräver mycket mera.

Nr 17

Fyll mitt medvetande med de vibrationer jag behöver för att kunna vistas under jord. Ta min ljuskropp under ert beskydd. Jag vänder mig till alla hjälpare och änglar som finns omkring mig.

Min ljuskropp far iväg med Moder Jord och Antares på var sida. Det är i min ljuskropp som jag besöker den undre världen, och jag kommer med själens öppna hjärta.

Jag känner mig mer avspänd och mindre begränsad idag, ändå ber jag att få lägga mig i den kristallina bädden.

Jag sjunker in. Det känns underbart att bara släppa taget och låta sig sugas upp. Vara berget och det kristallina. Jag ligger så en stund.

Färden går vidare och vi passerar byn vi besökte igår. Idag ser allt tyst och tomt ut. Men det verkar ändå vara till byn som vi är på väg. Vi närmar oss. Som på en given signal öppnas alla dörrar och folk börjar strömma ut ur husen. Lustigt. Människorna ser lite olika ut. En del är väldigt kristallina medan andra har ett lite mer fysiskt utseende.

Utseendet har ingen betydelse säger min ciceron.

”Här kan man skapa de utseenden och former som man vill ha. Det har inget med ras att göra. Det är mer en fråga om hur man för tillfället vill se ut, och det kan man ändra.”

Jag märker att under det yttre utseendet finns det kristallina. Nu verkar de inte vara så försiktiga längre.

”Idag är du här för att stärka din närvaro. Alla såg hur du kämpade igår. Nu vill man visa att du är välkommen. Man vet att din avsikt är ren och att du anstränger dig för att komma med ett så rent energifält som möjligt. Nu vill man dansa för dig.”

Man ställer mig mitt i ringen och dansar i cirkel runt mig.

Jag hör ingen musik, men det kanske de gör. Min ciceron säger:

”De sjunger sina egna sånger och de håller en ton som du kanske inte kan höra.”

Men jag ser deras glädje och hur de rör sig. Hur de ömsom dansar på marken och ömsom flyger runt i cirkeln. Det är tydligt att de är här för att celebrera. De celebrerar mötet med livet ovan jord.

”När det mötet blir av, vet vi inte. Det är något som vi alla vet ligger framför oss, och som vi väntat på väldigt länge. Vi är en gemensam ras, oavsett vilka omständigheter vi lever under.”

”Vi tänker inte i termer av tid eller rum. Det är det som gör att vi kan ta oss in i och genom bergen hur som helst.”

Jag förundras över det jag ser. Fler människor kommer fram ur bergen och min ciceron säger att många har kommit långt ifrån för att delta i festen.

Jag tackar alla som mött mig och frågar hur kan jag kan hjälpa till. Jag ser mig omkring och möts av öppna glada ansikten. Alla svarar med ett leende.

”Kanske kan du bereda vägen och hjälpa oss att bli mer bekanta för människor ovan jord. Vi vill inte ha fler besökare, men du kan berätta om oss.”

”Vi finns här för att hjälpa Moder Jord att upprätthålla den högre dimensionens frekvenser. Den tredje dimension behöver monteras ned så att ni kan följa Moder Jord in i en högre dimension. Det är ni ovan jord som behöver släppa er gamla förankring och transformeras in i en högre dimensionell verklighet. Det är det som är Moder Jords avsikt.”

Alla sätter sig ner i cirkel. Jag får intrycket att man vill försäkra sig om att jag förstått vad de menar.

Jag är mer än glad över att kunna göra ert liv mer känt och jag förstår att ni inte vill få in våra lägre frekvenser. Ni väntar på en naturlig förening genom att vi höjer vår vibratoriska frekvens.

Jag lägger mig igen på marken och låter kroppen sjunka in i det kristallina. Jag vill inte att mitt mind skall aktiveras med sina analyser och jämförelser. Jag är här för att registrera och observera. Inget annat. Inte analysera. Jag säger det högt. Dessutom vill jag väcka den kärlek inom mig, som ni här visar varandra och det ni har omkring er.

Min ciceron tar mig vid handen och säger att nu skall vi gå ut och vandra.

Jag frågar:

Är du inte rädd för att mina frekvenser skall smitta?

”Nej, jag har förberett det här uppdraget.” Han säger det med så mycket kärlek att mitt hjärta smälter i djup tacksamhet.

Vi går ett stycke bort från det kristallina även om marken fortfarande ser väldigt skimrande ut. Vi passerar en grupp höns. Han kommenterar

”Vi äter dem inte. Någon enstaka gång kan vi smaka på en fisk som offrar sig. Vi odlar det vi behöver och vill ha, annars lever vi huvudsakligen av ljus.”

Hur bestäms saker?

”Alla beslut fattas gemensamt. Överallt i små grupper. De hus som du såg i dalen bildar en gemenskap. Vi som bor nära träffas ofta och gläds alltid åt att se varandra. För större beslut möts representanter för olika grupper och de diskuterar frågor som är gemensamma för alla. Även i det arbetet har vi full tillit. Vi vet vad som är bäst för alla. Därför har vi ingen anledning att ifrågasätta och vi jämför inte.

Alla vet att besluten gagnar alla. Vi pratar aldrig om vad som är rätt och fel. Våra hjärtan tvivlar inte och vi har ingen dold agenda. Vi är trygga i att en del är bra på vissa saker medan andra är bra på annat. Det är så vi bygger upp vår verklighet.”

Idag är det Melchizedek som följer mig in bland bergen och det är jag tacksam för. Han har alltid funnits för mig och har hjälpt mig ofta.

Melchizedek säger:

”Jag följer med till det kristallina och hjälper dig att balansera dina kroppar.”

Vi går med lätta steg längs den stig som dag efter dag har fört mig in under jord. Stigen har blivit öppningen till de områden vi skall gå in i. Idag ser jag att många människor är ute ur sina hus nere i dalen. De har tänt en eld utanför byn och barn springer runt och leker. Ingen verkar bry sig att vi är där. De har kanske vant sig. Både Antares och Moder Jord har byggt sköldar omkring mig.

Min ciceron vinkar till oss utan att göra någon ansats till att möta oss. Det här är en ny dag och det verkar vara Melchizedek som skall föra ordet idag. Alla verkar entusiastiska. Det är bara jag som inget vet.

Vi går förbi det kristallina och kommer till ett område där jorden håller samma röda färg som bergen ovanför. Där stannar vi till.

”Nu skall du slappna av och öppna dina sinnen för du skall få se något som du inte har sett förut. Bry dig inte om att förstå. Låt bara bilderna tränga fram som de vill.”

I den bild som öppnas för mig ser jag ett myller av människor. Melchizedek säger:

”Nu skall du få följa de här människorna i deras vardagsliv.”

Jag tränger djupare och börjar se något som påminner mig om en byteshandel.

”Vi vill visa dig att det finns olika typer av grupper. De som bor i de kristallina fälten har den högsta vibrationen. De har djupast kontakt med kosmos och kommunicerar med både andra planeter och olika kosmiska mästare. Gruppen som du ser här framför dig har också en hög frekvens.”

Deras kroppar verkar litet mer fysiska och inte så kristallina. De har också en annan klädsel. Kvinnorna har kjolar och männen byxor. Mångas hår är svart.

Melchizedek hoppar in och säger:

”Det betyder ingenting. Det är bara så de vill se ut för tillfället.”

Jag ställer en fråga, väl medveten om att den kommer från mitt vardagliga jag.

Vad gör de hela dagarna?

”De fyller inte sin dag på samma sätt som ni. De behöver till exempel inte laga mat och städa. Däremot har de ett intensivt utbyte av varandra och kommunicerar ofta. Samtalen sker många gånger utan ord. De fångar varandras uppmärksamhet och fyller sig med tankar på det de vill förmedla. De bär inte på en ryggsäck fylld med gamla tankar som ni. Tanken är fri och används till att skapa det man behöver samt för att ordlöst förmedla det man vill ha sagt. Deras mind skiljer sig ifrån ert.”

Melchizedek fortsätter:

”Det kristallina hjälper dem att behålla sin höga vibration. De använder det kristallina för att stärka sina kroppar och för att återställa balansen i sina kroppar, om det behövs. Det kristallina håller också de frekvenser som Moder Jord behöver för att behålla planetens position och bana runt solen. Moder Jord står i ständig kontakt med människorna i de kristallina fälten. De är hennes medhjälpare, om du så vill.”

”Du är en budbärare, och budskapet vi vill att du tar med dig är att ni inte är ensamma! Ni har hjälp av både kosmos och oss som lever under jord. Jag vill att du besöker olika kristallina områden och lär av dem.”

”Det här kommer också att bli er verklighet när ni träder in i den högre dimensionen. Då försvinner barriären mellan oss och vi kan alla umgås på samma nivå.

De här tankarna behöver planteras in i ert mänskliga medvetande så att de kan gro i takt med att ni gör er mer medvetna om er kapacitet och det som ligger bortom det synliga.”

”Jag hoppas du börjar förstå det större perspektivet.”

Tack Melchizedek för din beskrivning.

”Snart kommer du att kunna vandra mellan de olika dimensionella världarna och besöka civilisationer som lever bortom er specifika bubbla.”

Jag har en fråga:

En gång när jag befann mig i Giza fick jag kontakt med en grupp människor som levde under jord, men de verkade tyngda och slitna av det liv de levde.

”Ja, det finns mindre grupper som förlorat kontakten med planetens kristallina frekvenser och som därför succesivt töms på energi och kraft. Det kristallina ljuset i bergen matchar det ljus människorna bär i sin själ.”

”Tänk inte på Moder Jord som om hon vore en mänsklig varelse. Planeten har en själ och den själen är Moder Jord. Det kristallina hjälper henne att behålla sin mångdimensionalitet. Det som finns på ytan är ett specifikt frekvensfält. Men det finns fler frekvensfält och de fälten är också projicerade i atmosfären runt planeten.

Vetenskapens ögon gör sina upptäckter och erfarenheter men du är sageskvinna för det mänskliga livet under jord. Det är det som är din uppgift.”

Nr 19

Melchizedek väntar på mig djupt bland de kristallina bergen.

”Gör som du har gjort tidigare. Låt dig sjunka in i det kristallina. Öppna dig och slappna av.”

Jag märker att något släpper.

”Det är det som är meningen. Begränsningarnas strukturer släpper och låter flödet nå en högre vibration. Släpp efter. Håll inte tillbaka. Det är viktigt att förstå vad de här frekvenserna gör med dina sinnen och ditt mind. Hur det kristallina löser upp strukturer som hindrar ljuset från att vibrera ut mot världen.”

Plötsligt ser jag hur min ciceron kommer gående mot oss. Han har antagit sin allra mest kristallina form. Han ser ut som en mänsklig kristall.

Melchizedek säger:

”Nu kan vi avslöja mera. Det finns människor som bara lever i de kristallina bergen. De har antagit helt kristallina former. De ser du nog inte ännu. Din ciceron visar sig temporärt i en sådan form.”

Jag säger:

Berätta om de som lever i de kristallina bergen.

”De har levt där väldigt länge och har en hög vibration. Hos oss är det naturligt att de som har bott här länge har en visdom och erfarenhet som ligger i linje med högre frekvenser. En del av de som bor här strävar efter att nå en högre visdom medan andra vill ge sina liv ett annat innehåll. För oss gör det ingen skillnad. Vi graderar inte och gör ingen värdering. Det här måste du förstå och förmedla.”

En ny morgon och dag. Jag har kopplat upp mig till högre frekvenser. Jag vet inte hur det har gått till men plötsligt faller fjäll från mina ögon och jag är på samma stig som dagarna innan.

Min ciceron och Moder Jord verkar angelägna. Själv har jag ingen aning om vad som väntar. De går med snabba steg förbi byn och tar mig djupt in bland de röda fälten. Vi når ett område som badar i ljus. Längst ner ligger en sjö och intill sjön under ett träd väntar en gammal kvinna.

Ett öppet fält sträcker ut sig runt sjön, jag ser inga hus. Det enda jag ser är kvinnan och hon verkar ha suttit där i evigheters evighet. Men jag vet ju att tid inte räknas. Jag går försiktigt fram till henne.

I mina ögon ser kvinnan väldigt gammal ut men det kan man inte veta här. Alla verkar gamla och dessutom kan man presentera sig som man vill.

Jag sätter mig på marken och väntar. Moder Jord står bakom mig och skickar ljus in i min kropp. Jag antar att det är för att höja min vibration. Jag väntar på att någon skall börja prata men de väntar kanske på mig. Jag vet inte riktigt vad som gäller. Jag vänder mig till Antares.

Ge mig litet vägledning.

”Du skall följa ditt hjärta precis som alla andra.”

Då känner jag hur något skiftar inom mig. Det känns som om min förväntan rinner av mig och jag kan möta kvinnan med ett öppet hjärta. En kärlek som vill oss båda väl.

Jag frågar henne:

Jag är här för att lära om hur vi ovan jord kan leva mer som er?

Hon börjar förklara:

”Jag visade mig för dig som en vis gammal kvinna men egentligen är jag din vanliga ciceron. Vi var tvungna att chocka dina sinnen för att du skulle vara redo att ta emot något nytt. Den aspekt av dig som är här på besök är ditt högre jag och dina ljuskroppar. Det är viktigt att du vet för det är ditt högre jags liv och din själs liv som du skall leva.”

”Vi bär inga yttre sköldar som skymmer vilka vi är. Och vi lever av den kärlek som finns i hela universum. När ni människor börjar leta efter er själ och när ni börjat förstå er potential, då kan vi mötas och dansa i glädje med varandra. Varför har ni människor ovan jord ett sådant motstånd mot att leva hjärtats liv?”

”Du behöver inte svara för jag har svaret själv. Men jag vill ändå väcka frågan och skicka den vidare till alla er som lever ovan jord. Hur kan ni välja att leva det liv ni lever framför hjärtats liv? Ni har exakt samma potential som vi.”

Det hugger till i bröstet på mig, plötsligt känns mitt vanliga liv extra trångt. Jag ber att få vila i det kristallina för att hitta mig själv igen. Frågan har väckt en djup smärta inom mig för jag ställer mig den frågan själv: Varför väljer jag inte det liv man lever här?

Jag kontaktar min ciceron:

Tror du jag kan leva det här livet ovan jord?

”Vad hindrar? Det här är ett val som du snart kommer att ställas inför. Vill du leva som vi eller vill du leva som ni gör ovan jord. Den frågan behöver du själv hitta svaret på. Det är inget som hindrar dig ifrån att leva som vi gör. Många kommer att tycka att det är attraktivt.”

Det lättar runt bröstet och jag tar till mig frågan.

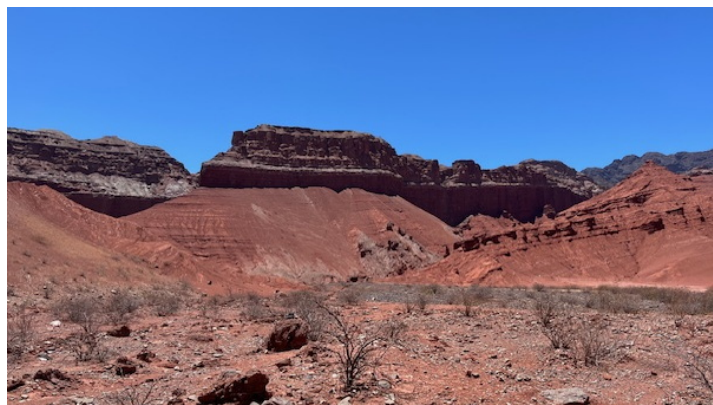
Kanske har jag ännu litet svårt att identifiera mig med det liv ni lever. Jag är ännu inte lika renhjärtad som ni.

”Du är tillräckligt renhjärtad för att leva ett renare liv.”

”Vi har visat dig hur vi lever och hur vi förhåller oss till varandra. Det är kanske den viktigaste lärdomen. Det är en lärdom som ni alla behöver ta till er om ni vill höja er vibration. Förändringen börjar i hjärtat, ett hjärta fyllt av kärlek som inte har någon dold agenda. Ett hjärta som inte reagerar negativt utan förhåller sig neutralt till det som händer. Ett hjärta som vill alla väl.”

”Lägg de här orden på minnet och låt ditt liv ovan jord påverkas av dem. Du är en representant för Antares ljus och en budbärare för Moder Jord. Antares och Moder Jord har alltid stått i förbindelse med varandra.”

Jag tackar ur djupet av mitt hjärta för vårt samtal. Det här är en av våra stora frågor; Vem väljer vi att identifiera oss med?

Nr 21

Just nu sitter jag på en underbar plats mitt i en halvcirkel av mångfärgade berg. Under mig bubblar jorden av liv.

Moder Jord, hjälp mig att se vad som finns där. Jag känner mig mer befryndad med de som lever under jord.

Jag sjunker genom fält av frekvenser och når en dalsänka med ett vattendrag. Det är en plats med röda berg och röd jord.

Vi går sakta fram längs floden, når djupare in i dalen och kommer till ett område med massiva berg.

Visa mig var jag skall vara. De stannar till och en man kommer ut ur berget. Han vinkar och vill att jag skall följa honom. Han för oss ännu djupare in. Där öppnar sig ett fantastiskt landskap. Fyllt av kristallina ådror och bergsformationer.

”Du ser att planeten är minst lika vacker under jord som ovan jord.”

”Vi som bor här förflyttar oss ofta genom bergen och vet via vår inre syn vad som pågår i andra delar.”

Jag provar och det fungerar. Jag ser in i ett område som ser annorlunda ut.

”Det är så här vi kommunicerar. När vi vet vilka vi vill ha kontakt med och öppnar vår syn inför dem, kan vi påkalla deras uppmärksamhet. De märker att någon vill kommunicera med dem och då kan vi öppna det telepatiska rummet med vårt hjärta och våra sinnen.”

”Öppna din syn mot de som du vill nå. När du har fått kontakt, kan du påkalla deras uppmärksamhet. Det här skall du lära dig. Det är därför vi tagit dig hit. Börja med att söka kontakt med den person som brukar vara din ciceron. Öppna din syn och be att få se var han befinner sig och vad han gör. När du väl har fått kontakt blir ditt nästa steg att påkalla hans uppmärksamhet via ditt hjärta.”

Jag låter hans bild smälta in i hjärtat och när det klickar till ser jag att han vänder på huvudet och tittar åt mitt håll. Nu kan vi börja prata. Han till och med vinkar för att visa att han lagt märke till mig.

”Ser du, du kan! Det är inte så svårt som det låter. Lycka till, för jag tror man vill visa dig mera. Så sluter sig bilden och jag återgår till platsen där vi befinner oss.”

Jag frågar:

Vilket öga såg jag med och vad är det för öga jag ser med nu?

”Det är ett och samma mystiska öga som du använder. Synfälten följer ditt hjärtas intention. Om du ber att få se det som finns här så får du bilder som svarar mot det. Om du ber att få se var din ciceron befinner sig så öppnas bilder som visar honom. Bilden följer din intention.”

”Vi kan röra oss över enorma områden med hjälp av en tydlig och helhjärtad intention. Det finns som du säkert vet gångar som förbinder olika civilisationer med varandra. Vi förflyttar oss enkelt genom bergen till andra delar av planeten. Men det kräver en odelad intention.

Intentionen är avgörande för både det du vill se och det du vill skall hända. Den är också avgörande för hur du navigerar. Telepatin är lätt att hantera när du

har lärt dig intentionens kraft. Intentionen styrs av hjärtat. Om hjärtat är splittrat splittras intentionen och den förlorar en del av sin kraft.

Du behöver lägga din uppmärksamhet i högre jagets syncenter bak i huvudet för att kunna se. Då kan du gå mellan världar.”

Nu har vi bara fyra dagar kvar. Återigen ser jag min ljuskropp flyga iväg. Antares tycker att jag nu borde kunna lokalisera mig på egen hand.

Jag ber att livet bortom den tredimensionella bubblan skall öppnas för mig. Har ingen aning om vad som väntar. Vet bara att jag måste gå utanför mitt minds tredimensionella gränser och vara helhjärtad i min intention.

Min ljuskropp landar intill Antares och vi börjar gå längs vägen. Vi går under tystnad. Just nu verkar hon inte ha något att säga och jag följer bara med. Vi går förbi byn som nu börjar bli väldigt bekant. Det är inte dit vi skall. Vi fortsätter längs stigen och rör oss i de helt kristallina områdena. Jag försöker absorbera så mycket som möjligt. Jag vet att det gör mig gott och att det balanserar mina kroppar.

Antares lägger sin energi och kraft som ett balsam runt min kropp. I de strikt kristallina fälten är människors kroppar bättre skyddade mot yttre lägre frekvenser. Men djupare in i dalen är man mer utsatt för den energi som jag kommer med.

Antares och Moder Jord går tysta på var sida om mig. De går snabbt och vi tränger in i det kristallina. De kommenterar:

”Nu kan du passera rakt igenom kristallina fält.”

Vi når djupare. Det här är något annat.

Plötsligt upptäcker jag ett fält med stora tekniska konstruktioner. Flera ser ut att vara riktade mot kosmos. Vi har blå himmel ovanför oss. Jag kan inte säga att jag förstår.

Moder Jord kommer in och kommenterar:

”Det här är inget du behöver förstå. Vi vill visa att vi står i ständig kontakt med andra planeter och varelser i kosmos och att vi samarbetar med dem. Det är inte många av er som känner livet bortom er egna erfarenhetssfär. Det är egentligen det vi vill visa. Att det finns liv bortom det ni redan vet.”

”Med hjälp av instrumenten kan vi studera vad som händer runt om i kosmos och kommunicera med civilisationer i andra solsystem. Man kan säga att platsen här är ett kommunikationscenter som tjänar planeten jorden och även andra planeter.”

”Du kommer så småningom också att märka att alperna har en antenn ut mot kosmos. Himalaya är ytterligare ett högt utvecklat bergsområde. Himalayas berg hårbärgerar ett ljus som har betydelse för hela planeten.”

Jag ber Moder Jord kontrollera att jag uppfattat budskapet rätt.

Är Ayers rock också ett sånt område?

”Ja, absolut!”

Är områdena förbundna med varandra?

”Det är lätt för dem att kommunicera med varandra. Alla samverkar för planetens bästa.”

Jag ber att få sitta en stund och smälta det jag sett.

”Det är inte många från er värld, som har sett det här. Det är inget vi normalt visar.”

”Ibland kompliceras uppgiften att visa dig den här platsen av att du så gärna vill begripa och förstå. Träna dig i att notera och registrera utan att analysera.”

Jag har aldrig varit så här djupt tidigare och har egentligen aldrig vetat hur öppen kontakten med kosmos är.

”Instrumenten som finns här hanteras av människor som lever i de kristallina fälten. Folk från de röda fälten vistas hellre i områden som matchar deras egen ton. Alla väljer sin position och utvecklingsväg. Man är nöjd med det liv man lever för det är det liv man själv valt. Ingen har något att dölja eller att vara misstänksam emot.”

”Högt stående varelser runt om på planeten uppfattar skillnaden mellan livet ovan och under jord framför allt som en skillnad i frekvenser. Men mer om det senare.”

Det kan ibland vara svårt att beskriva fenomen från olika världar. Ibland tvingas man att acceptera utan att riktigt förstå.

Ibland krävs dessutom mod för att krackelera det som hittills har bidragit till att forma ens värld. Och ofta behövs tillit till det som kommer i dagen när slöjor dras undan.

Människan behöver lära sig att vandra mellan världarna. Det är något som alla behöver lära sig när vi nu står inför att höja vår ton.

För högt stående varelser har skillnaden mellan livet under jord och ovan jord ingen egentlig betydelse. Det vi uppfattar som livet ovan jord ser de mer som ett fält av frekvenser som är separerade från helheten.

Högre varelser är osynliga för oss ovan jord men de kan röra sig obehindrat mellan världarna. För dem har den mark som vi trampar på ingen betydelse. De kan passera genom "vår" mark på samma sätt som de passerar genom berg. Det vi upplever som materia är genomträngligt för dem. De riktigt högt stående varelserna påverkas inte heller av de frekvenser som människan ovan jord radierar. Lägre vibrationer får inget fäste i dem.

I den femte dimensionen är det fortfarande möjligt att påverkas av frekvenser som vi kommer med. Det är därför man har varit så försiktig med mig. Men för varelser som befinner sig i de högre frekvensfälten är det tredimensionella inget problem.

Berätta för mig.

Han ler och säger:

"Jag kan bekräfta att du är på rätt spår även om du ännu inte har hela bilden."

"För oss är det ingen skillnad mellan att vandra på jordens skorpa eller att vistas under. Skorpan är en illusion som ni människor har använt för att avgränsa er tredje dimension. Ni behöver det materiella att fästa er upplevelse vid."

Jag ser att den kosmiska Mästaren *Queen of light* följer mina steg på avstånd. Hon är ett stort ljusfält vid Himalayas fot. Hennes ljusfält sträcker sig genom flera dimensioner.

Hon kommenterar:

"Ni har valt att bygga en tredimensionell värld på det ni upplever som jordens skorpa. Vi ser det inte riktigt så. Vi bor på en planet som är genomtränglig och som har flera olika vibratoriska fält. Det här ger dig litet att tänka på."

Tack Melchizedek för dina ord.

Jag känner mig lite omtumlad och kan inte låta bli att undra, hur skall det här beskrivas på ett lättfattligt sätt.

Det här har utvecklats till att vara en makalös resa och erfarenhet. Jag förundras varje dag över alla nya insikter. Vid det här laget står det dessutom klart för mig att det inte finns något ”under och ovan” jord. Det är vi som har valt att se det så. Den tredje dimensionen behöver en solid plattform att förhålla sig till.

När jag säger att jag går under jord växlar jag i själva verket frekvens och dimension. Det finns inget över och under. Det är en del av vår mänskliga illusion.

Moder Jord är angelägen om att hålla de olika frekvensfälten rena för de är viktiga för henne i övergången till en högre dimension och värld. För oss handlar det om att göra den högre dimensionen till vår nya verklighet. Det är så vi hjälper till.

När jag besöker civilisationer under jord har jag egentligen växlat perception och perspektiv. Från den tredje dimensionens perspektiv till det högre. Och även om jag uppfattar en skillnad mellan det jag betraktar som över och under jord så existerar den skillnaden egentligen bara i mitt vardagliga mind. Det låter konstigt men är det inte.

”Det handlar om att skifta perspektiv. Du skiftar perspektiv när du går in i en högre dimension. Fjäll faller från dina ögon när du går in i högre frekvenser med andra kosmiska lagar.”

Moder Jord säger:

”Jag har väntat på att du skall komma tillbaka hem. Du gjorde dina val för väldigt länge sedan och sällade dig till de grupper som valde att bygga upp en tillvaro i den tredje dimensionen. Nu är du på väg tillbaka och nu ber jag dig att hjälpa mig i transformationen genom att göra dig till en brygga mellan de båda världarna.”

Hur har jag kunnat glömma var jag hör hemma?

”Idag skall du få möta andra grupper.”

Plötsligt ser jag mig själv stå mitt bland ett antal ljusvarelser. Jag vandrar omkring tillsammans med dem en stund.

De säger:

”När vi säger att människor som lever under jord ibland söker sig upp till er på ytan menar vi att de besöker er i er tredimensionella bubbla. För utanför bubblan lever man ett femdimensionellt liv.”

Jag tror att Moder Jord har spräckt många av mina gränser. Men hur skall jag kunna behålla det här perspektivet?

”Det är viktigt att ni alla krackelerar er begränsande bubbla och att ni stiger in i den värld som väntar utanför. Låt ert ego stiga åt sidan och släpp fram er själ.”

”Ni behöver öppna ert mind och ert hjärta och släppa det kollektiva tänkande som har byggt upp er tredje dimension.”

Moder Jord fortsätter:

”Det är en högre dimensionell version av mig som ni skall befolka och det är den vibrationen som era liv skall styras av. Det är så ni skiftar nivå.”

”Det du har betraktat som livet under jord är de förhållanden som alla framgent skall integreras i.”

Tack, Moder Jord.

Moder Jord frågar:

”Är du redo att möta ljusvarelserna i bergen? De lever både under och ovan jord sett med dina ögon. Själva upplever de ingen skillnad. För dem är det materiella inte så solitt som det är för er.”

Jag är redo Moder Jord, och inte bara redo, angelägen!

”Ok, då går vi till den plats som alltid fascinerat dig. Där skall vi tränga in i berget.”

Antares ansluter, men det är Moder Jord som för befälet och det är hon som skall introducera mig.

När jag nu tränger in i berget märker jag att salarna är enorma och att en gigantisk ljusvarelse träder fram ur det kristallina.

Han säger:

”Välkommen mitt barn. Vi har vinkat åt varandra många gånger när du varit på besök och jag har känt din längtan efter att få komma hit.”

”Moder Jord vill att du skall få möta oss, och kanske är det dags. Jag vet att du kan uppfatta mig som en ljusvarelse, men att du kanske inte ser så mycket mera. Jag skall ta dig djupare in i berget och du skall få uppleva de områden som vi rör i.”

Vi kommer fram till en stor öppen plats i berget. Jag vet inte vad jag skall tro om fysiskt och inte fysiskt längre. Gränserna har börjat bli lite flytande.

I salarna pågår en febril aktivitet men jag vet inte hur den bäst kan beskrivas eller tolkas. Det verkar vara aktiviteter som utförs av småfolk. En del ser ut som skalbaggar eller andra små djur.

Ljusvarelsen kommenterar:

”Vi har besök från andra planeter och det är dom du ser här. De tillhör inte den mänskliga rasen. Det är det enda du behöver veta.”

”Vi kan gå in och ut ur bergen precis som vi vill utan att ni ser oss. Vi har bott här ända sedan det här området började formas. Vi besöker också andra planeter som vi utbyter information med. Jag skall ta dig till fler salar där du får möta andra ljusvarelser.”

Vi passerar genom berget. Varje gång säger jag till mig själv: inget hindrar mig ifrån att passera allt som jag vill tränga igenom. Sedan följer jag efter ljusvarelsen och det går bra. Antares och Moder Jord är fortfarande med mig.

”Du är långsam”, säger han. Då kommer jag in i en stor sal där en antal ljusvarelser sitter runt ett stort bord. Mitt hjärta börjar klappa och jag väntar på att något skall hända. Antares och Moder Jord ser ut att ha roligt. Det är förstås mig de skrattar åt. Jag känner mig väldigt liten bland dessa giganter. Ingen säger något på en stund.

”Vi har följt din vandring och nu kan du se att vi rör oss obehindrat på planeten. Vi finns både under och ovan jord.”

För att illustrera det de säger ställer sig ljusvarelsen med halva kroppen ovanför marken och halva under.

”Nu kan du se att vi saknar gränser för det som finns ovan och under jord.”

Kan ni säga något om vad ni tror skall hända på planeten?

”Jag vet att det är något som ni funderar mycket över. Det är bubblan som skall spräckas. Ni behöver tillföra ny kosmisk information till den begränsning som ligger i ert mind. Moder Jord är angelägen om att du skall hjälpa henne med det.”

Vad är er roll på jorden?

”Vi har aldrig ställt oss den frågan och förstår inte var den kommer ifrån.”

Den kommer från mitt tredimensionella mind.

Ljusvarelserna skickar tillbaka frågan:

”Vad är er roll på planeten tror du?”

Nu i det här perspektivet kan jag inte säga att jag vet. Mer än att vi är en ras som har befolkat planeten.

”Det viktiga nu är att du lär dig att se på livet med dina högre ögon.”

”Du tillhör Moder Jord men det gör inte vi. Vi tillhör inte det ni kallar den mänskliga rasen. Vi är kosmiska varelser och vi är här för att hjälpa Moder Jord att hålla balansen på planeten.”

”Nu känner du oss bättre och det får räcka för idag. Vi vet att du har en hel del att smälta.”

”Men ta med dig lite av oss tillbaka, det hjälper dig att behålla din högre ton.”

Tack! Jag tackar alla ljusvarelser i bergen.

”Det var vi som testade dig den första dagen för att se om du var redo, och vi kan med glädje konstatera att du bestått provet väl.”

Moder Jord vad vill du att vi människor skall göra?

”Jag vill att ni växlar perspektiv och att ni ser på mig och planeten med nya ögon. Jag vill att ni släpper gamla vanor och fördomar och öppnar er för kunskap som kommer från en högre nivå. Det är det som kommer att rädda er och planeten.”

”Planeten kommer inte att försvinna. Om något försvinner från planeten, så är det ni. Men inte heller det kommer att hända.”

”Jag har väntat väldigt länge på att ni skall vara redo att gå in i en ny och högre dimension. Jag har hållit mig tillbaka för att ge er en chans att höja er vibration och öppna era sinnen.”

”Jag och planeten kommer att transformeras in i det som ni kallar den femte dimensionen. Ingen tvekan om det. De som inte är tillräckligt förberedda för den transformationen kommer temporärt att lämna planeten. En del återvänder till planetens högre dimension efter en tid av läkning och undervisning. Andra, för vilket gapet är för stort, kommer att inkarnera på andra planeter. Transformationen handlar inte bara om er. Den handlar om allt liv på jorden. Vi är alla sammanlänkade med varandra. Det är så ni skall tänka.”

Kan du säga något om de uppstigna mästarnas förhållande till planeten. Vilken är deras roll?

”Många kommer att återvända till livet på jorden när den tredje dimensionens strukturer och begränsningar inte längre har ett starkt grepp om mänskligheten.”

”När planeten väl transformerats in i högre frekvenser och allt liv både under och ovan jord lever och verkar tillsammans, kommer de uppstigna mästarna att kunna röra sig fritt och obehindrat mitt ibland er.”

”Efter uppstigningen i högre frekvenser återstår ett stort reparationsarbete för planeten, allt som nu är ur balans kommer att behöva återställas.”

”Människan vill gärna tro att hon styr transformationen in i den högre dimensionen, men så är det inte. Det är jag som avgör när planeten skall gå över i en högre dimension. Människan behöver förstå att det är mig hon skall tjäna, inte tvärtom.”

”Du har en sak kvar, innan det är dags för dig att återvända till ditt hem. Det är att kontakta bergen och lära av dem.”

”Framför dig ligger en kedja av snötäckta berg och den bergskedjan har sin egna historia att berätta. Bergen har många gånger en otrolig kraft som de har härbergat länge.”

Jag ber att få kontakt med bergen.

”Moder Jord och Antares vägled mig.”

En ljusvarelse vinkar mig till sig. När jag närmar mig märker jag att berget öppnat sig och att det sjuder av liv. Vi tror ofta att berg består av solid materia, men så är det inte.

Jag kan känna igen en del från Quebrada de las Conchas då ljusvarelserna tog mig in i bergen och lät mig se väsen från andra planeter och system. Jag vet inte om det är likadant här, men berget har delat sig i två delar och det är uppenbart att man vill visa det liv som finns. De här bergen har inte några kristallina fält. Åtminstone inte vad jag kan se. Men de har stora öppna utrymmen. Det verkar gälla många berg.

Därefter visar man hur berget tar emot strålar från kosmos och hur det lagrar ljus. Man nämner att höga berg lagrar en enorm mängd kraft. Det är en kraft som sedan används av Moder Jord.

Är det här Moder Jords kraft?

”Allt som finns på planeten är en del av Moder Jord. Och det som samlas i bergen är en del av den kraft som tillhör henne. Moder Jord deponerar inflödet av ljus i bergen. Ni tror att planeten och det ni ser på jorden är något absolut, men så är det inte. Moder Jord har otroliga resurser och styr över livet på jorden. Det är hon som avgör vad som skall hända och det är hon som avgör vilka former som skall finnas. Ni behöver samarbeta och underordna er hennes vilja.”

”Människan har mycket att lära. En första lärdom kan vara att allt på er planet lever. Inget är död materia. Allt har ett syfte och finns till för att fylla planetens behov. Det är er perception av det ni har omkring er och ert egna medvetande som behöver förändras.”

Antares stiger in:

”Låt det här bli din läxa för idag. Genom att visa dig bergens inre vill Moder Jord visa vikten av att ni samarbetar med både henne och varandra. Vi vill att ni förstår att ni bor på en planet där allt har liv.”

Jag tittar ut över bergskedjan längs horisonten. Solen lyser och liksom alla berg i det här området skiftar de i otroligt vackra färger.

Jag ber att få kontakt med bergens väsen för jag vill veta mer. Jag misstänker att de flesta av oss inte riktigt förstår vad bergen betyder för planeten.

Jag ber att bergen skall ta emot mig. Då hör jag en röst i fjärran:

”Många människor har respekt för bergen. De tycker att bergen är mäktiga och att de utstrålar en otrolig kraft, men det är inte många som vet att de också lagrar ljus och kraft åt Moder Jord. Många av bergen är befolkade även om invånarna oftast inte tillhör den mänskliga rasen.”

”Du har fortfarande slöjor för dina ögon. Det är slöjor som får dig att lägga märke till det du redan vet.”

”Man kan säga att den tredje dimensionens bubbla har lagt sig som ett täcke på planeten. Bubblan är de slöjor som formar och sätter gränser för er syn.”

”Vissa berg bebos av ljusvarelser medan andra är fyllda av andra slags väsen. Så öppna ditt hjärta för oss i bergen och vi kommer att hjälpa dig att uppfatta och förstå bergens funktion. Ta dig tid.”

”Tack! Jag inser att jag behöver spräcka fler illusioner om att bergen består av solid materia, även om jag intellektuellt vet att det inte är så.”

Jag ber igen att få kontakt med de varelser som bor i bergen.

”Du har sett glimtar av det som finns i bergen, men du har ännu inte trängt in särskilt djupt.”

Älskade Moder Jord, hjälp mig att se.

”Ditt seende är utmärkt. Det som hindrar dig ibland är din benägenhet att snabbt tolka det du ser. Du lyssnar med ditt hjärta och vet vad vi vill säga, men när din hjärna tar emot signaler som ditt mind inte riktigt känner igen, är du snabb att tolka. Vila i signalerna i stället och låt ditt hjärta öppna sig inför det som kommer in. Låt hjärtat tolka och uttrycka det som det vet. I hjärtat och själen finns fönster in i den nya världen.”

”Nu skall vi gå djupare in i berget och du skall få upptäcka den realitet som kännetecknar den högre dimensionen. Det kräver mer av dina sinnen. Du skall också använda hjärtat. Ditt intuitiva vetande låter dig fånga upp signaler som annars skulle gå dig förbi. Låt oss gå in i bergen!”

Moder Jord tar mig vid handen och leder mig in i de snötäckta bergen långt borta i horisonten. Glaciärer och snötäckta berg har ofta en speciell historia. Snön och isen fungerar som kristaller som absorberar ljus. Det är det ljuset som bergen sedan lagrar.

”Möt bergen med respekt och förstå att de tjänar ett syfte.”

Moder Jord hjälper min ljuskropp in i berget.

Jag möts återigen av de småkryp som jag först trodde var väsen från Arkturius. Men kanske är de inte det.

”Vi har ofta besök från Arkturius och de brukar tränga in i bergen men det här är andra väsen. De tar hand om berget och ser till att berget har tillgång till det som berget behöver.”

Det är också en ny tanke, att bergen skulle behöva. Vad behöver bergen?

”Bergen behöver också tas om hand för att kunna fylla sin funktion.”

Jag befinner mig i ett av hålrummen inne i berget och har en väldigt mänsklig fråga till Moder Jord.

Var är den kraft lagrad som du talar om? I samma ögonblick som jag ställer frågan vet jag att den är ställd utifrån min tredimensionella perception. Det är mitt tredimensionella mind som inte kan urskilja den kraft som ligger naturligt lagrad överallt.

Moder Jord kommenterar:

”Det här är ett exempel på hur din hjärna och ditt mind sätter gränser.”

Helt uppenbart letar jag efter fel saker. När jag släpper min hjärnas association till kraften ser jag ju att kraften är det ljus och den atmosfär som finns omkring mig.

Det här är en träning som skiljer sig lite från det jag har lärt mig hittills. Kanske räcker det inte med att lägga sin uppmärksamhet bak i huvudet för att kunna se. Man behöver dessutom tömma sitt mind på alla förväntningar och förutfattade meningar.

Det är vad man strävar efter när man går in i den tystnad som råder utanför den tredje dimensionen gränser. I den tystnaden finns inget utrymme för vardagliga tankar. I tystnaden skapas öppningar för det nya och annorlunda.

Det krävs en hel del för att man skall vilja släppa det man tror man vet. En viktig läxa.

Mycket av det här skulle jag lätt kunna intellektualisera omkring. Vi tycker att vi vet, även om vi aldrig upplevt det vi tycker att vi vet. I det fallet är det mindet som är haken.

Tack

Jag har ägnat en del av min sista dag åt att integrera. Moder Jord har använt bergen för att visa att vi behöver koppla bort vårt minds erfarenheter och trossystem för att kunna ta in högre signaler.

Jag ber Moder Jord:

Ta mig in i bergen en sista gång och låt mig praktisera min högre syn.

Hon öppnar omedelbart det inre av berget, men den här gången är mitt synfält ett vitt fält.

Jag hör Moder Jord kommentera:

”Det är perfekt. Det händer när du lägger ditt minds tolkningar och förutfattade uppfattningar åt sidan. Då blir seendet ett vitt blankt fält. Sedan kan det droppa in bilder som du kan registrera. I början ser du troligtvis bara fragment av det nya.”

Jag är fascinerad. Under hela resan har jag trott att jag sett den gudomliga realiteten bortom den tredje dimensionen. Och det har jag säkert till stor del gjort, men nu inser jag att mitt mind också bidragit med tolkningar. Jag har varit frikopplad ifrån mitt mind, men ändå beroende av det, för att analysera det jag sett. Det låter som en paradox, men det är nog så det fungerar.

Jag märker att om jag stannar kvar i det vita fältet dyker nya bilder upp. Jag försöker att inte koppla dem till mitt mind.

Jag vill verkligen lära mig att se det liv vi kommer att leva när vi höjer vår vibration. Livet bortom det tredimensionella mindets kontroll.

Jag ber att få hålla Moder Jords hand när vi vandrar genom salarna i berget. Jag ser inte särskilt mycket men jag kan urskilja väggar och jag känner att berget vibrerar av liv.

Vibrationen skiljer sig från den jag är van vid. Här finns en mjukhet och balans som är utöver det vanliga. Det frestar på att inte få använda sitt mind.

Det hjälper att lägga uppmärksamheten i hjärtat och känna hur hjärtat vandrar runt i bergets salar. Då aktiveras också syncentret längst bak i huvudet. Plötsligt är jag tillbaka till det jag lärde mig från början, nämligen att fokusera på hjärtat och centret bak i huvudet. Cirkeln är sluten. Tack, Moder Jord. Du är en fantastisk vägledare.

Jag går runt i bergets salar. Det här är en helt annan värld, men det är en värld som fascinerar.

Jag frågar Moder Jord:

Kan du berätta mer om bergens funktion?

Hon svarar:

”Ja, bara du inte börjar tänka och associera!”

”Inget skulle existera på jorden utan kosmiskt ljus och kärlek. Ljuset är motorn som styr alla cykler och skeenden på jorden. Kärleken är det som ger liv.”

Det är inte många som tänker i sådana termer.

Jag kan inte annat än tacka dig för ditt tålamod när vi människor hanterar saker som om de vore döda ting. Vilken okunnighet och illusion! Vi tror att den tredje dimensionen är det som är.

Tack för att du visat mig vägen. Tack för att du öppnar mig och ger mig det större perspektivet så jag slipper gå omkring blind för den nya världen.

